

oktober 2021

Leto 2021

Egejsko morje

1. oktober 2021, petek

Mandraki - Kolymbia, Rodos

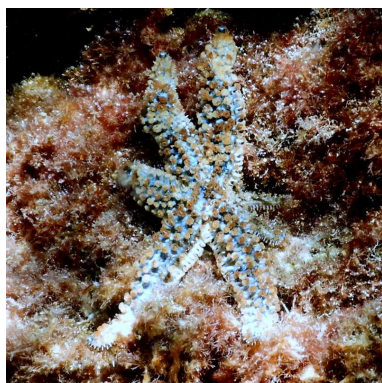
Zbudi se v čisto bonaco. Naj greva na Simi, ko je ravno prilika? Ne moreva se odločiti. Tuhtava in tuhtava in na koncu stuhtava. Greva kar na najbližje sidrišče, ne ljubi se nama pluti daleč. Bova že prišla nekako na Simi, ko bo treba.

Ampak. Na gužvo nisva računala. Na Rodosu sva običajno kasneje in sva bolj kot ne sama, še posebej lani, ko je bil covid-time. Plovil pa je sedaj, kot bi jih naklel. Ali še huje, kot na Jadranu. V zalivu Ladiko, kjer je po mojem okusu prostora za eno barko ali z malo gužvanja 2-3, sem jih naštel 9 (z besedo: devet). Sezona je tukaj v polnem teku. Pa, saj je logično, klima je prijetna, zrak in morje okoli 26-27 stopinj. In tako bo ostalo več ali manj cel oktober, morda tudi še v november. Lani sva se sredi novembra še veselo kopala.

Za plavanje se sidrava kar na roadsteadu, poleg še šestih ali sedmih bark. No, tukaj je prostora ogromno. Je pa val, ki se vali okoli ovinka in sidrišče ni najbolj prijetno. Ma, za kopanje bo v redu. Frekvenca sidranj je neverjetna. V dveh ali treh urah, ki sva jih prebila na tem sidrišču, se je zamenjalo vsaj dvajset bark, večinoma turističnih, ki naredijo kopalno pavzo na plovbi od Lindosa v Rodos.

Vesna je pod vodo srečala enake živali, kot jih je včeraj Zoran. Zanimivo. Potem Vesna preveri, kje je Zoran snorklal včeraj. In misterija je razrešena. Točno na istem mestu, kot sva midva danes.

Sledi premik. Najprej sem hotel sidrati za rtom Vagia, karte so bile obetajoče, satelitski posnetki pa umetno zamegljeni in za sidranje neuporabni. Zavijeva torej v ta odprt zaliv, ampak dno je skalnato. Niti ene same flike mivke ne najdem. Ne bo šlo. Gre pa za ovinkom, kjer je povsem drug svet, nekaj metrov globine in sama mivka. Prostora pa za celo armado bark. Edini problem so vodni športi, teh pa turisti ponoči ne izvajajo. Jutri zjutraj se premakneva. Roadstead je, upam le, da ne bo preveč rolajoče, ko bo ponoči vetrček ugasnil.

bradavičasta morska zvezda

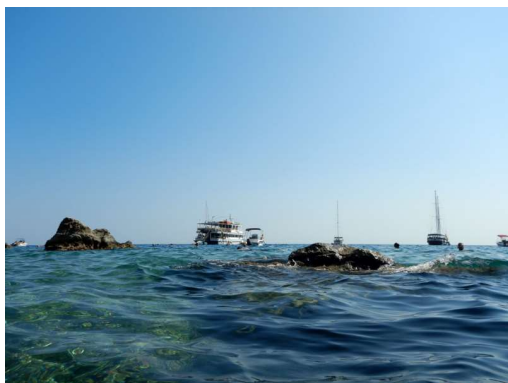
snorkljanje v Traganou Cave

neverjetna gužva v tem zalivu

sipe

plovila so se menjala vsako uro, turizem je tukaj še v polnem razmahu

tip je poziral v vseh možnih pozah ... verjetno za instagram :)

zaliv Traganou je peščen, urejen

kam se skriti pred hudo vročino? brezplačno v jamo

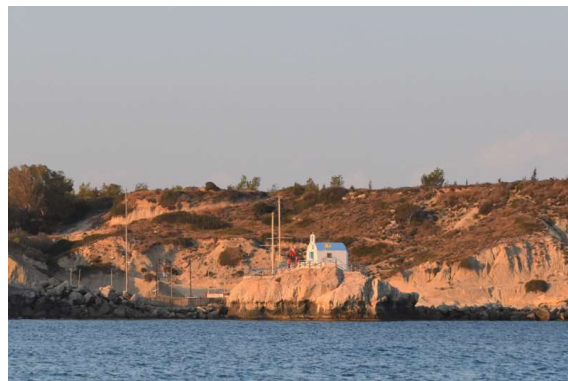
plaža Traganou

današnje sidrišče je pred Kolymbia plažo; urejene plaže

hotel pri hotelu ... zvečer pa poslušava tanz musik

naravni mini zaliv kjer imajo za potrebe hotelskih gostov razna plovila; je pa tam tudi globina za nas prenizka

2. oktober 2021, sobota

Kolymbia - Stegna, Rodos

Ob devetih industrija odpre svoja vrata. Idiličen in miren zaliv se v minuti spremeni v direndaj takih in drugačnih vodnih športov. Pozajtrkujeva in dvigneva sidro. Miljo naprej je zaliv, ki ni tako živahen, čeprav je tudi precej oblegan. Na obali je kilometrska plaža in lepe puščavske sipine v ozadju, pod vodo je mivka. Globoka, ravna in bela mivka. Ta se digitalno konča pri previsnih skalah, ki padajo navpično v morje. Tam je nekaj življenja. Zabava za Vesno in zame. Zanj je snorklanje, zame plavanje v bazenu.

Internet dela odlično, očitno so ga od lani, ko je bil še precej tako-tako lepo poštimali. Visoko nad zalivom je oddajnik. Po plavanju se zato vržem v delo. Nove tehnologije moram implementirati, to pa pomeni precej iskanja rešitev po netu.

Ob štirih nekaj pojeva in takrat se dvigne veter. Tako je bilo tudi napovedano. Iz čiste bonace v močne refule v nekaj minutah. Ko so sunki že preko 25 vozlov, se odločiva, da se premakneva miljo naprej, kjer vetra ne bo toliko. Sidrana sva sicer odlično in bi mirno zdržala tudi 40 vozlov vetra, a če ni potrebe, ne bi obremenjeval barke. Lokalni viri pravijo, da je ta zaliv znan po izredno močnih refulih, precej močnejših, kot so v okolici.

Prav imajo. V zalivčku, samo za ovinkom, vetrnih sunkov skoraj ni. Vrževa sidro in se lotiva službovanja. Tudi tukaj je vse naokoli globoka mivka in sidro prime odlično. Računam na mirno noč, čeprav velja za jugozahodni vogal Rodosa gale warning.

nenavadna oblika označbe na morju

kopanje v zalivu Zambika

več kot porcijske velikosti salpe vodi zelo velika igla

ogromno drobnih školjk na kupu

danes videla dve zelo lepi rdeči morski zvezdi ...konkretno ta na fotki na skali prilimana kliče k fotografiranju

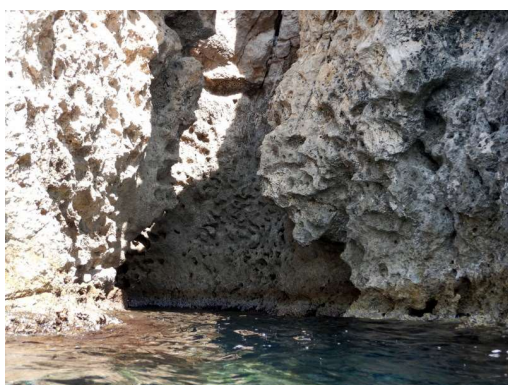
kar nekaj ogromnih igel sem videla, nobena ni imela manj kot meter

sem pa presenečena, da je še vedno toliko mladih na morju očitno niso šolarji

igla v vsej svoji velikosti ...

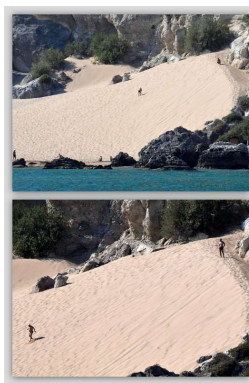
narava spreminja oblike skal

no, to pa še nisem videla, da bi se ribice hranile na ježevih bodicah

turistična ladja vsaj 70 ljudi na njej, se je sidrala 20m stran od nas ... eno uro so skakali iz barke, skratka bili so hrupni...a kakor so prišli, tako so odšli...

ni lahko hoditi v hrib po mivki ... tip se je trudil priti do prijatelja, pa se je na pol poti obrnil in šel nazaj dol

3. oktober 2021, nedelja

Stegna - Zoumani, Rodos

Izbrala sva si najbolj zaščiten zaliv(ček) na tem delu obale. Če bi vedel, da meltemi ne dela močnih refulov, bi se lahko sidrala še bliže obali in bi imela manj vala, ki se vije okoli ovinka. Včeraj tega nisem upal narediti, za vsak slučaj, da naju ne bi reful obrnil proti obali in bi prišla na preplitvo. Pa ni bilo te bojazni, refuli so bili blagi in veter se ni vrtinčil.

Zato je bil pa veter v okolici najinega sidrišča spoštljiv in za začetek sem dvignil, v žargonu klasičnih jader, tretjo krajšavo na glavnem jadrju in viharnik kot sprednje jadro. Takole, po občutku, sva imela obešenih manj kot tretjino jader. In sva lepo plula, brez nepotrebnega nagibanja in s povsem spoštljivo hitrostjo med 6 in 7 vozli v mirnem morju v zavetrju Rodosa. Veter je okoli Lindosa počasi oslabil. Tako, po napovedih. Lepo. Sidrava se v bazenu, nedaleč od hotelske plaže. Najprej sva želela biti bolj stran, a je tam dno prekrito s kamnitimi ploščami in midva tja ne mečeva sidra.

Veter, kljub temu, da velja gale warning na južnem rtu Rodosa, je izrazito blag, nekaj vozličev ga je in računam na mirno noč. Tale konec okoli Lindosa je v meltemiju daleč najboljša izbira na Rodosu. Lepo čofotava (no, Vesna plava pod vodo), kar je vsekakor nadstandard za te vetrovne dni. Vetrovne dni, ki tukaj to niso. Povzetek: temperatura je 27 stopinj nad in pod vodo, blag vetrič, toplo sonce in morje turkizne barve. Je to prepisano iz turističnega prospekta?

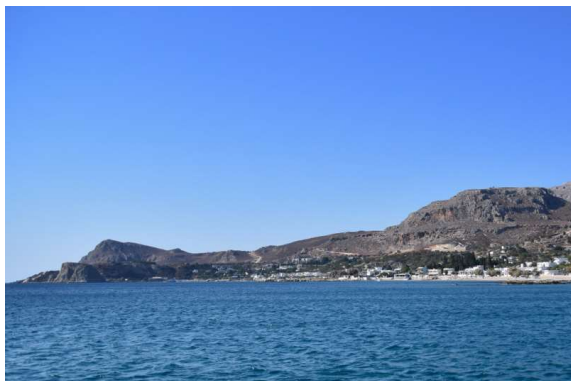
In midva delava, ker imava dober internet. Sic!

Stegna zaliv v katerem sva prespala : naravna luknja v kateri si je eden naredil vikend

zaliv Stegna

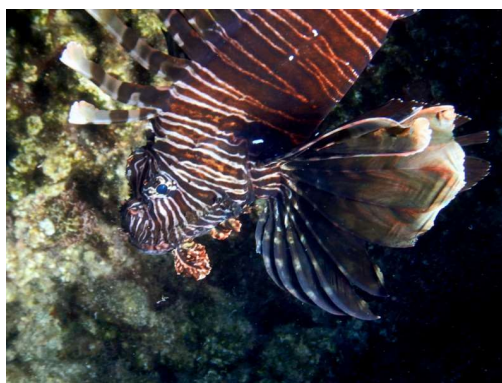
malo naprej kjer sva bila sidrana, je bila tudi večja plaža

letos Tone nenavadno velikokrat skoči v morje; no, v tako kristalno morje je užitek vsakomur

pod vodo več ali manj revščina; sem videla pa dve zelo lepi lion fish, ta na sliki je vsaj 50cm

se je vrtela pod menoj z vseh položajev, tako, da sem jo lahko v miru fotografirala

ogromno skal je na tem koncu tako po tleh kot zunaj

zanimive oblike skal

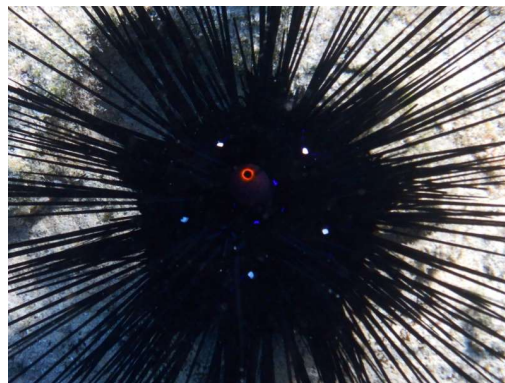
v dveh urah snorkljanja sem uspela najti tudi dve moreni; eno majhno in eno metrsko

ta morena je bila velika mogoče 40 cm, baby, nič kaj dosti se ni bala, samo v kotu ždela in čakala kaj bo

glede na to, da je dno morja mivka in skale, sva s sidranjem zadovoljna

navadnih ježkov skorajda ni bilo ne včeraj ne danes... samo dolgobodičasti ježki *Diadema setosum*

4. oktober 2021, ponedeljek

Zoumani, Rodos

Ni kaj dosti za povedati o današnjem dnevu. Standarden dan.

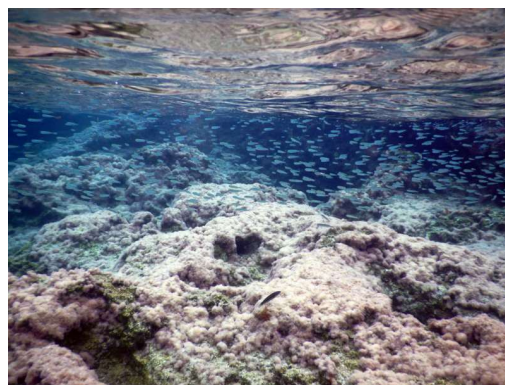
Zjutraj je bilo nekaj vala, a nič hujšega. Delava. In plavava. Vreme je za naslednje dni napovedano enako današnjemu. Odločiva se, da bova tukaj ostala še en dan. Morje je po mojem okusu. Tako po barvi dna, kot po prosojnosti in temperaturi. Tako lepo barvo redko vidim. Res je kot v bazenu. Na novo prebarvanem in ravnokar očiščenem bazenu.

Zvečer zakuriva roštilj. Vetra je ravno prav, da razpiha žerjavico in premalo, da bi nosil naokoli iskre, ko se oglje razžareva. Še kozarček vinca po večerji in odhod v kino.

Sedaj, ko so dnevi krajši od noči, je tudi sončne energije manj, a jo je še vedno dovolj za "enostavno reprodukcijo". To pomeni, da sva tri hladilnike reducirala na dva. Od tistih 60 litrov hladilnika za pijačo, sva jih 10 rezervirala v hladilniku za hrano in problem je rešen. Varčevanje drugje ni potrebno. Še vedno pa sta naša največja potrošnika oba računalnika. Kadar delava. In danes delava. Oba.

najin bazen pred barko

danes zopet dve uri pod vodo na enem koncu mah, ki ni mah, po otipu bolj kot spužva

klifasta obala

tako daleč sem plavala, da sem komaj še videla Mala

resorti v zalivu

skat, fotografirano cca 8m pod menojo

dno ne samo, da je skalnato, ogromno je lukenj in v njih okrogli kamni

današnji izplen: peščena roža, zakamuflirana morska kumara, 3x morena, 1x lion fish, sramežljiva morska zvezda, cevkarji in standardne ribice ter za finale še skat

5. oktober 2021, torek

Zoumani, Rodos

Očitno sva cigana po svetovnem nazoru in nimava obstanka na enem mestu. Vse je v redu v tem zalivu, a midva morava naprej. Vsaj okoli ovinka. Najprej miljo in pol točno z vetrčkom, potem tri milje točno v vetrček. Ne dvigam jader.

Prvo sidrišče, ki je označeno v pilotu je triki. Preko skal je treba pluti po tako bistrem morju, da je plovba kar malo skeri in se ravnaj podobno, kot alpinist z vrtoglavico: "Ne glej v globino!". Če pogledam preko ograjice, imam takoj knedelj v požiralniku. Pa, saj ni bilo nič narobe, najmanjša globina, ki sem jo videl na skenerju, je bila slabih šest metrov. Izgledalo je pa, kot da bova zdaj-zdaj udarila v podenj. Ko to oviro končno premagava, sva nad mivko. Prostora ni na pretek, nekaj deset metrov stran stoji človek v vodi do kolen. Za kopanje in za eno barko je v redu, preko noči nama pa tukaj ne diši ostati. Greva drugam. Po lastnem tracku je to precej manj stresno, kot je bilo, ko sva vplula.

Pol milje naprej je normalno, a dokaj odprto sidrišče. Roadstead. Na dnu je vse živo, od skal, preko trave do mivke. Poiščeva večjo zaplato mivke in vrže sidro. Mirno je, sidro dobro drži, a do obale je daleč. Bliže obali ni več mivke, tam

so skale. Bova pa okoli barke plaval, saj ni treba vedno snorkljati, pravi Vesna.

Ampak. Naredi se val. Miljo stran je morje belo. Meltemi, ki vleče v kanalu med Rodosom in Karpatosom (na Windyju je tam vijolično), se pozna do sem. Tukaj vetra sicer ni, val naju pa lepo doseže. Nekaj časa čakava, da bi se umirilo, pa se ne.

Ni druge, dvigneva sidro in se zapeljeva okoli ovinka. Na isto mesto, kot sva bila že dva dni. No, da je le malo drugače, se sidrava sto metrov bolj proti zahodu. Ipak sva cigana.

sidrišče Lardos, Rodos

sidrišče Lardos, na obali veliko hotelov; zaradi rolanja sva se vrnila na včerajšnje sidrišče

6. oktober 2021, sreda

Plimiri, Rodos

Danes pa res greva od tod. Noč je bila prijetna, zjutraj se je pa naredil val, ki se vali ravno na bok. Vzpodbuda, da res izplujeva ASAP, je bila pa ladja, ki je plula mimo in naredila še dodatni val. Greva! No, greva po zajtrku.

Vetra je malo in še čisto krmni je. Pol poti počasi jadrava in avtopilot lepo vozi metuljčka. Potem se naveličava, res ne izgleda, da za 15 milj potrebujeva cel šiht. Saj vendar avtopilot obvlada tudi motoriranje in za ekologijo sva itak naredila več, kot tisti na rent-a-boatih.

Ob Plimiriju je zaliv, ki je vsaj malo zaščiten pred valovi, ki se valijo vzporedno z obalo. In na Navilyju piše, da je tukaj underwater arc. Pa se ustaviva in Vesna gre takoj v akcijo. A je kmalu nazaj. Ne da se plavat ob skalnati obali, preveč je vala, ki se vali nekje iz smeri Cipra in tu razbija na skalah ali razliva po peščeni plaži. Na tej obali, kjer se morsko dno le počasi dviga (in je zato sidranje na mivki super enostavno) se val dvigne iz 20-30 cm na dobre pol metra. Če bi bil malo večji, bi bila v področju brakerjev, kot jih pozna iz Pacifika (še posebej s Havajev, kjer sva se pred Waikikijem kar lepo zibala). Roadstead, kaj hočeva. Kakorkoli, s podvodnim lokom ni bilo nič. Pa tudi ničesar drugega ni bilo za odstrel s foticem. Je pa vsaj plavanje v topli vodi prijetno opravilo.

Premišljujeva ali bi imela barbekju ali ne. Na koncu se odločiva za štedilnik. Preveč se svaljkava, da bi pekla nad spoilerjem.

Aja, sicer pa cel dan tudi po malem uradujeva, da slučajno ne bi pozabila, kako to izgleda. Sidrana sva (skoraj) pod Cosmotejevim stolpom.

#nategunac# v naivly piše kako fajn snorkelj spot je tukaj... no, razen skal in kamnov, mivke in standardnih rib ni bilo nič ...

...pa še tak val je bil, da sem se prav namučila priti nazaj na barko

skrivališče pred soncem

7. oktober 2021, četrtek

Plimiri, Rodos - Diafani, Karpathos

Zvečer je bilo precej rolajoče. Ne precej, zelo rolajoče je bilo. Šele proti jutru se je toliko umirilo, da se guncanje v notranjosti barke ni več občutilo. Zato tudi takoj izplujeva. Za nekaj časa imava roadstedov dovolj!

Ampak. Le kam bi šla? Ne ravna se po planu. Tega nimava nikoli. Itenerar nama pripravljajo superračunalniki v meteoroloških centrih po svetu. No, če bi plula po planu, bi lahko razlagala, kakšno strašno vreme sva imela. In preživela. Tako je pa en sam dolgčas. Šest boforov dvajset milj južno in šest boforov dvajset milj severno, midva pa čepiva v bonaci in se kopava. Povsem nezanimivo. Torej, kam naj greva? Za spremembo si privoščiva nekaj orce, v 3-4 bf. Meltemi je v upadanju in to bi moralo biti čisto spodobno jadranje. Tako, o katerem se potem ne razpredajo bajke in legende.

Greva na Karpathos. Je pa ena težavica na tej poti. Med Rodosom in Karpathosom je v kanalu tok, ki svojo smer spreminja ravno kakor se mu zaljubi. In niti ni tako slab, preko vozla ima. Ko teče z vetrom, se valov skoraj ne opazi, ko teče proti vetru, so tako kratki in strmi, da so sila neugodni. Pa še močno smo nagnjeni zaradi orce. Mogoče je pa to lahko zgodba? Ne, ni. Za zgodbo potrebujeva najmanj 50 vozlov vetra.

Diafani je majhna ribiška lučica na severnem delu Karpathosa, ki sva jo že večkrat naskakovala in nikoli naskočila. Ali je bilo prevetrovno ali prenasabano ali pa vse skupaj. Pa, saj je logično. Veter je na Karpathosu doma, prenapolnjeno je pa tudi hitro, ker je prostora samo za eno jadnico. Danes je mirno. In prazno. Za uvod najdeva fliko mivke tri kable od pomola in če ne bo druge možnosti, se lahko na njej sidrava. Mivka je tukaj, kjer so po tleh same skale, redka dobrina.

Ribiči, ki izplujejo nama pomahajo, naj se veževa. Možakar s kombijem privihra in naju pomaga privezati. Ne, ni inkasant, šofer je, ki bi naju for-ej-smol-fi peljal na Olimbus. Pa sva ga morala razočarati, tam sva že bila. Večkrat. In nama ta Disneyland niti ni posebno všeč. Nama so bolj všeč taverne ob obali. Še posebej, ker od zajtrka nisva še nič jedla. Ribice in rakci so se prilegli.

Ko se spusti mrak, pa ni več tako prijetno toplo, kot je preko dneva na sončku. No, za majico, kratke hlače in japanke je še vedno, preko križa pa že paše brezrokavnik. Precej hladneje je tukaj, kot na Rodosu (kjer je kapljalo in curljalo z mene, ko sem hodil po mestu, na barki je bil pa itak standard do-pojasa-go), pa je samo trideset milj razlike.

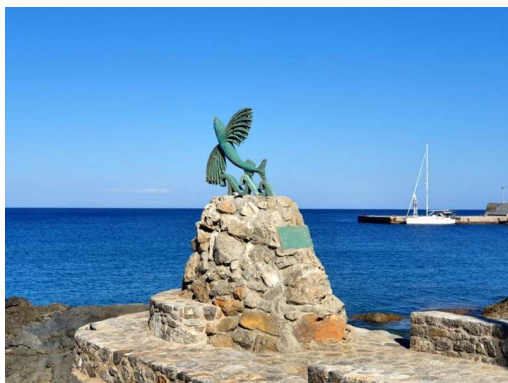
Zvečer je na vrsti delo in kino. In točenje vode. Ta je v ceni priveza, privez je zastonj.

po 36 miljah priplula na Karpatos

vasica Diafani živi od turizma; večina hiš je videti že zaprtih za zimovanje

leteča riba, spomenik je dve leti nazaj postavil Yiannis svojemu bratu ...

danes je bilo malce hladneje, pa tudi turistov je že bistveno manj in plaža več ali manj sameva

ženska iz Karpatos v tradicionalni obleki

tudi nek spomenik z ribo in zanimivi poslikavami

baby shrimp imam rada, se jih pa redko dobi

vsaj 50 turistov sva naštela, da je bilo na pohodu do Olymposa

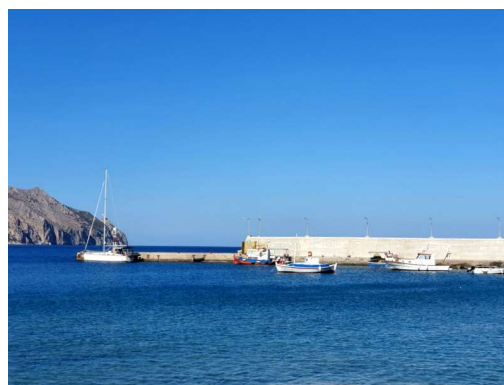
v ozadju razpadajoči bivši mlini na veter

nisem še videla, da bi kdo vozil čoln na kljuki spredaj...no, možakar je imel malo smole in se mu je na koncu še polomila os ... ampak so poštimali in kmalu je bil čolniček v morju

sedeti zvečer na Karpatosu zunaj je hladneje kot na Rodosu in je treba na sebi imeti kaj več od majčke

Mala, na koncu pomola privezana

8. oktober 2021, petek

Diafani, Karpathos - Ag. Georgios, Alimia

Po nekaj dneh spanja v zibki, sva danes spala v postelji. Izplujeva proti severu, napovedan veter je z juga. Logično. Ni pa logično, da je realni veter prilagodljiv, piha iz vseh smeri. Točneje, ne piha iz vseh smeri. Pravzaprav, sploh ne piha. Še veter ni več veter, kot je nekoč bil. Očitna posledica globalnega segrevanja.

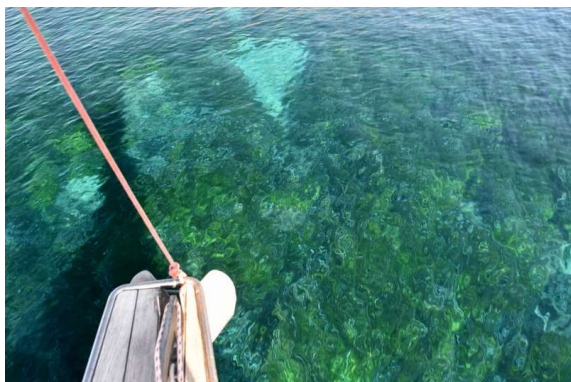
No, če ni vetra, potem je to odlična priložnost za plovbo skozi ozek in plitev preliv med Karpathosom in Sario. Na karti označene globine so 0-0,5 m, komentar nekoga, ki ga je pustil na karti je 3 m. S pripisom, da je toka 2-3 vozle in da je preliv neprehojen, če je le kolikor toliko vala proti toku. Kot po jajcih grem skozi teh 100 m široko špranjo med otokoma. Sonar kaže skalnato dno, ki močno poskakuje (bremzanje torej odpade - ali gre preko ali pa se zaletimo). Res, na najplitvejšem delu sem nameril 3 m. Hvala, neznani komentator Navinicsovih kart. Tudi toka je bilo le za vzorec in plovba naslednjič bo povsem nestresna. Hja, pa spet ne bo zgodnice za marinski kafič...

Ko sva torej po bližnjici premagala pot naokoli Sarie in s tem prihranila okoli deset milj, greva na izlet. Najprej si pogledava sidrišče na Sariji, ki me ni prepričalo. Namesto obljubljenе mivke na petih metrih, je neobljubljena trava na preko desetih metrih globine. Pa, saj ta zaliv je bil tako, za spotoma. Najin cilj je fjord Tristomo. Glavna turistična meka za izlete z ladjico na Karpathosu. Spet ozek vhod, takole po oceni kakšnih 30 m je širok. Je pa vsaj globok in karta je točna. V zalivu pa - nekaj cerkvic in ena hiša. In nekaj pohodnikov. Sidrišče pa za celo flotiljo. V brezvetrju. V močnem vetru je vplutje in izplutje nemogoče. Kdaj pa bo močan veter se pa v zalivu ne da izvedeti. Internet free area.

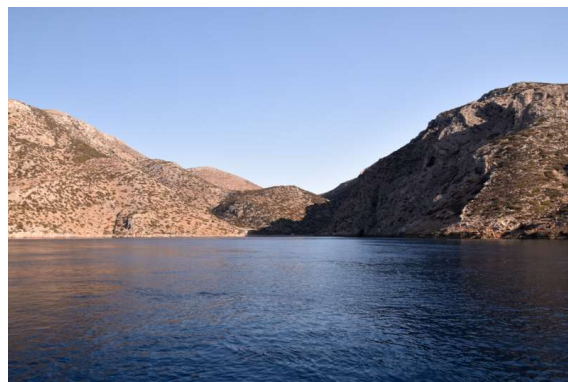
Še do severnega konca Sarie poje motor, potem imava lep polkrmni veter 3 Bf naslednjih dobrih 30 milj in popoldne mine v sproščenem jadraniu. Lagano engleski. Nekaj časa tudi v spodobno hitrem jadraniu. In nespodobnem službovanju za tako prijeten dan.

Za večerjo imava dve možnosti, ribo, ki jo je še potrebno ujeti, ali pa meso, ki je že ujeto v zamrzovaniku. Pa se odločiva za prvo varianto. Vaba roma v vodo in riba roma na vabo. To je dobro. Ni pa dobro, da sem se lotil športnega ribolova. Manjša tunica se je tik pred tem, da prekinem s športnim udejstvovanjem in pokažem živalci svojo predatorsko naravo, odločila, da je vseeno športnica. In odromala z vabe nazaj v morje. Nič ne bo s pašteto jutri za zajtrk, sic! Na gradeli je zatorej nešportno končal uležan steak, spremenjen v koščke, sadistično natakne na paličice (v družbi ananasa, sira in paprike na taistih paličicah).

Slednje se je dogajalo v zalivu, kjer internet dela slabo. Da bo izgovor, zakaj ne moreva delati. Pa tudi to ni čisto po planu. Internet sicer dela bolj tako-tako, a nekako vseeno dela. Ta zaliv, ki je bil še lani popolnoma osamljen ima na koncu po novem hišo, pred hišo se sprehaja dama v črnem in ponoči v hiši gori luč. In na plaži pred hišo počiva pedalín. Kje si divjina brez ljudi in brez neta, ki si nekoč bila. Globalno pregrevanje?

prehod med Sario in Karpathosom je bil zelo plitev

danes je bil ta zaliv Agios Spyridon na Saria mirno in bi bil prav prijeten postanek, če ne bi bil današnji cilj Alimia (na Karpathosu je vsaj 3-4C stopinje hladneje)

v zalivu Agios Spyridon so ovce, drugih živih bitij nisem videla

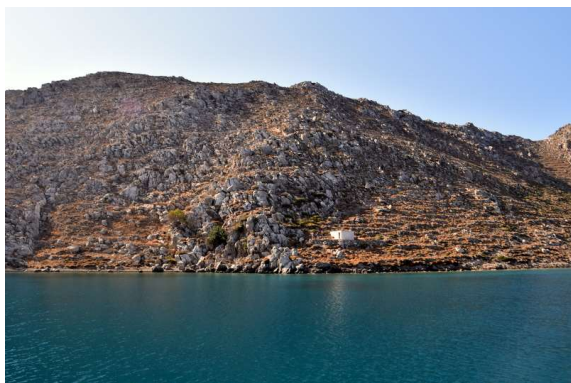
prehod do zaliva Tristomo na Karpatosu je bil dokaj ozek a dovolj globok

brez cerkvice tudi v tem zalivu ne gre; ni bilo pa še nobenih turističnih ladij čeprav je bila ura že 10.00

zaliv Tristomo kjer bi lahko bilo ogromno plovil

pa še druga stran zaliva Tristomo

zaliv Trisomo na Karpatosu z nekaj hišami

tuna se je ujela na trnek in sem že v mislih pripravljala tunin namaz, a kaj, ko je ušla s trnka :(

očito je nekdo le živi v eni hiški, čeprav so načeloma vse zapuščene

na nenaseljenem otoku pedalim ... hm, le kdo in od kod je nekdo pribrcal z njim?

Kapitan čisto zgrožen, ko je videl v kakšni obliki je današnji steak; bilo je odlično!, pa naj reče karkoli

9. oktober 2021, sobota

Ag. Georgios, Alimia

Danes se ne bova premaknila. Interneta sicer (skoraj) nimava, a preko vikenda se da zdržati tudi brez. Službene zadeve lahko počakajo do ponedeljka, le vremenske napovedi bi potreboval sveže, pa jih ne morem dobiti. Za drugi teden imava napovedanih 9 Bf in bi se bilo potrebno nekam skriti. No, zaenkrat je še čas, bomo videli, kako se bo vreme razvijalo.

Danes je še idilično. Vroče in povsem brez vetra. V barki je 28 stopinj, zunaj je še topleje. Vesna to izkoristi za ogled želve. In ježev. Oboje morsko, seveda. Tudi jaz z veseljem čofotam v toplem morju.

Potem greva na izlet. Z dingijem. Do bajerja z morsko vodo za plažo in do cerkvice na drugi strani zaliva. Pri cerkvi je še nekaj zgradb, vse so pa v starogrškem slogu. Samo razvaline, torej. Čeprav so stare le tri četrt stoletja, komaj-komaj še za silo stojijo in so skoraj slabše ohranjene, kot tiste izpred nekaj tisoč let. Očitno so Grki skozi tisočletja pozabili, kako je treba graditi. Znajo pa na te razvaline obesiti table. Jasno, da skoraj pritečem tja, da se izobrazim, kaj silnega je ta objekt predstavljal, ko je bil še v funkciji. In tabla mi to pove. Tam piše: Keep the island clean! Pet objektov, pet tabel. Enakih.

Tudi cerkva je bolj kot ne razvalina, okoli katere se sprehajajo kozli in z zanimanjem opazujejo turiste. No, cerkva ima vsaj še streho. In vrata. In ganc frišno cerkveno in državno zastavo. Teokracija, pač. Zastave so verjetno iz evropskih sredstev, ki niso bila porabljena za zdravstveno infrastrukturo. Ko vrata v cerkvico odpahneva, pogled ni kaj prida. En kup stare šare in za njo ikonostas. Za tem pa prižgana oljenka. No, to je lepo. Vsaj nekdo še misli, da je treba kakšno stvar tudi, vsaj simbolično, vzdrževati.

Sicer pa v tem neinternetnem zalivu cel dan delava, kolikor se le delati da na zalogo. Nekateri v idiličnih zalivih popravljajo barko, midva uradujeva. Čarteristi pa žurajo. Ko bom bil enkrat velik, bom bil čarterist...

spada med napihivalke, vendar niti enkrat je še nisem videla napihnjene; to vrsto rib sem že lani videla na tem otoku, ravno tako letos na Rodosu; zelo so zvedave in so se ves čas vrtele okoli mene

krak morske zvezde, le kaj se je zgodilo z ostalimi deli?

ogromne jate ribic....največje veselje mi je zapoditi se v jato rib :)

spet kar nekaj betonsko železnih konstrukcij iz letadvapatrinažaj ... da ne govorim o avto gumah in pločevinkah ... žalostno !

z želvo sva nekaj trenutkov skupaj plavali, dokler ni ugotovila, da jo sledim ...želva ima na oklepu rake vitičnjake (Chelonobia testudinaria)

polž sodec, živi v globini 10m-150m; ribiči ga običajno potegnejo z mrežami; našla prazno lupino, velikosti cca 30cm, očiščeno sem vrnila nazaj v morje; hrani se z raki, školjkami, morskimi zvezdami, ribice ... lovi ponoči; je izredno redek in zaščiten

čigava glava je to? našla na tleh pred cerkvijo

pogled na zaliv Ag.Gerogios na otočku Alimia

od zunaj, zelo na daleč, cerkev še nekako zgleda

notranjost cerkve

poziranje na plaži

ostanki hiš na obali

10. oktober 2021, nedelja

Ag. Georgios, Alimia - Potamos, Halki

Še ena brezvetrna noč in brezvetrno jutro. Sonce je toplo, morje je toplo. Pravo počitniško vreme. Spet bova plavala. Ampak ne tukaj, to vodo že pozna. Za cigane se pa res ne spodobi, da bi kar dva dni zapored plavala v istem zalivu. Zapeljeva se okoli ovinka v drug zaliv.

Tam imava tudi spodoben signal in lahko preverim vreme. Jah... nič se ni bistveno spremenilo. Idila se bo kmalu končala. Svetovni vremenski superračunalniki, ki nama pišejo plane, so nama planirali, da bova naslednji vikend prebila v luki. Samo, kateri? tega pa niso sporočili. Sedaj, ko telefoni lepo delajo, sva poklicala v nekaj bližnjih. Nobena ni idealna. Ali nimajo prostora ali nimajo mooringov (ampak se je potrebno sidrati in preživeti 50 vozlov bočnega vetra) ali so daleč in je tam morje hladnejše ali pa so dragi in sredi ničesar. Le kam naj greva?

Kakorkoli, o tem bom razmišljal drugič, še nekaj dni časa imava do takrat. Danes je na sporedu še počitnikovanje v prečudovitem zalivu. Torej, če sva v prečudovitem zalivu, se spodobi, da se takoj lotim službovanja (ker pač imam net), sic. Vesna jo je malo bolj odnesla. Ona je pod vodo dve uri in v tem času je preplavala pošteno razdaljo. Je bil pa to spet bolj kot ne izlet v prazno.

Popoldan se naredi nekaj vetra in na sporedu je premik. Al smo cigani al nismo? Premik pa ni bil velik, le nekaj milj, do Halkija. In tokrat celo presežem samega sebe: za sedem milj dolgo plovbo dvignem jadra. Laška orca 3 Bf je prav prijetno (in tiho) jadranje.

V luki so štiri jadrnice. Midva tja ne pojdeva. V spominu imava razmajan ponton s sidranjem v neskončno globoko dno, ki ne drži sidra (tudi danes so eni večkrat ponavljali vajo sidranja). Plačljiv ponton. V novembru. Česa podobnega so sposobni samo še naši južni sosedje. Res pa je, da je morje v pristanišču tako kristalno bistro, da ribiški čolnički visijo v zraku. No, česa takega pa ni niti na zlatarsko dragem najlepšem morju na svetu.

Sidrava se (kot edina) v sosednjem zalivu. Lepo sidrišče, sama mivka. In za povrhu še mirnejše, kot luka. Oddingirava na obalo, se odpraviva preko prevala v vasico, greva na (zaprto) pošto, spijsva ouzo in se nameniva na večerjo. Pa ne v pristanišču. Odločiva se za taverno v zalivu, kjer sva sidrana. Razlog je enostaven. Da nama ne bi bilo potrebno narediti 1500 korakov (vsak) s polnimi želodčki, ko bi se vračala domov. Ampak. Ko ob mraku priracava do te tavernne, jo že zapirajo. Vabijo naju, da prideva jutri. Nocoj naju torej vabi Taverna Chez Mala.

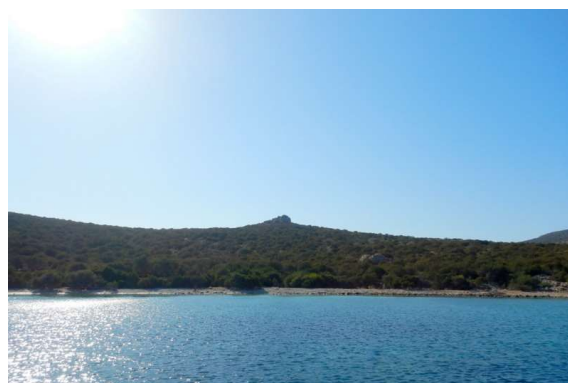
eden je ostal brez kave, drugi pa brez steklenice žganja

Alimia, v tem zalivu se pa res ni dogajalo kaj veliko

baby morena, se je postavila pokonci kot kobra

zaliv Ag.Georgios na otoku Alimia

zaliv Potamos na Halkiju; senčniki in ležalniki so, oštarija odprta ...

Mala edina na sidrišču Potamos

večina hiš je zaprtih, nekatere zapuščene

mestna hiša Halki

plavajoči pontoni kjer ni mooringov ampak sidro (dno pa ni ravno mivka, pesek)

nekaj ribiških čolnov, oštirji prodajajo tukaj Halki škampke ... na Simiju so simi škampi ... vsak otok jih imenuje po sebi :)

Halki, glavno mesto otoka

kristalna voda v pristanišču Halki

11. oktober 2021, ponedeljek

Potamos, Halki - Seskli

Spet planiram. Tisti zopni ciklon 996 hPa nad Jonskim morjem je po novem razdeljen na dva v razmaku nekaj dni, vsak 1006 hPa. To je pa že čisto druga pesem, to ni več 9 Bf, to jih je samo še 6-7 Bf. Na našem koncu. Kar naenkrat ne potrebujeva več hurricane hole priveza, ampak čisto običajni privez, ki mora biti varen le v močni nevihti. Vesna pokliče Jorgota in jutri greva na Rodos. Greva pač nekam, kjer bova imela kaj za početi, ko bo zunaj deževalo in se kam sprehoditi, ko bova čakala na naslednjo rundo dežja.

Ampak, to bo jutri. Danes je na sporedu plavanje v turkiznem morju in popolni bonaci ter nato prijetno jadranje z vetrom nekam proti Rodosu. Na Simi greva. Ampak. Med potjo pade ideja, da se raje ustaviva na Seskliju, vreme nocoj bo še benigno, dogajati se bo začelo jutri dopoldan. Do takrat bova pa itak že izplula.

Pol ure pred mrakom tako zavijeva v zaliv, ki je en izmed hajlajtov vseh turističnih izletov. Vendar me dno v zalivu ne prepriča. Že na pogled se mi zdi, da sidro ne bo držalo. Pesek, kamni in skale. Je pa rešitev. Na koncu zaliva je pomol, namenjen turističnim barkam, ki dnevno prihajajo sem na fish picnic. Nikogar ni, logično. Take stvari se ne dogajajo izven sezone ponoči. Odločiva se in poskusiva. Globine so neznane in kot po jajcih se pomolu približava, sonar kaže 3 m. Ok, privezala se bova. Ni bitev, le rinke in piha od obale. Skočim torej na pomol z dvema štrikom v rokah in kolikor le znam hitro, priheftan Malo na kopno. Fine tuning bo na vrsti kasneje.

In po fine tuningu takojšen sprehod po otočku. Dokler je še toliko luči, da se lahko kaj pofotka. Presenetil me je. Novo zgrajena betonirana pot vodi mimo cerkvice in njiv do zgradbe na vrhu hriba. Je to samostan ali kmetija? Nisva šla preverjat, internet pa tudi dela tako slabo, da gugl ni neka strašna pomoč. In ko se takole vračava na barko, zavijejo v zaliv Francozi. Začne se hafen kino, kot take zadeve sočno imenuje Petra. Fantje vržejo sidro sredi zaliva in jim po pričakovanju ne drži. Pa se motovilijo malo levo, malo desno in na koncu odločijo, da se vežejo s štrikom na čer, polno ježev, sredi zaliva. Privezovanje ne rešujejo z dingijem, ampak s plavalcem. Potem so nekako privezani in sidrani tako, da sidro preverjeno (so preverili) ne drži. Zakaj se niso privezali poleg naju, pa vedo samo oni. Stal sem na pomolu, da bi jim pri tem pomagal. No, nama je tako še bolje, sama na pomolu imava več zasebnosti.

opoldne so bili skoraj vsi ležalniki v tem zalivu Halkija polni; morje res toplo, po uri in pol plavanja po celem zalivu nisem naredila niti ene fotke!

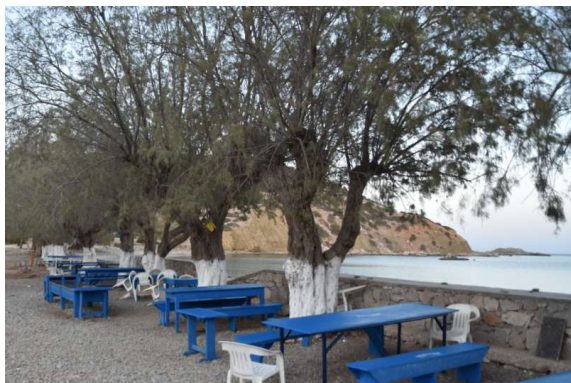
jadranje # engleski lagano # veter topel # sonce toplo #

Mala na privezu otočka Seskli

roštilj, zaklenjen z verigo in zbetoniran

urejene klopce in mize za dnevne turiste

včasih je bila verjetno to kozja pot...in koze kar si zapomnijo, tako ostane ... beton deluje čisto nov, kozji/ovčji kakci pa tudi :)

cerkev deluje ali sveže prenovljena ali pa celo novogradnja ?

še v gradnji

hiša na hribu otočka Seskli; verjetno poslovalnica Simijskega samostana (Panormitis)

čipirana ovca

poleti njiva, jeseni/pozimi pa ovce in koze

avto totalno razpadajoč, vendar očitno še vedno vozen do hiše na hribu Sesklja

12. oktober 2021, torek

Seskli - Rodos

Zbudim se pred petelini. In v tiste pol ure, kolikor je še ostalo teme do zore, skuham kavico, se očedim in ko se toliko vidi, da med potjo ne bom pobral mooringa, odvežem in izplujeva. Nekaj časa poje motor, potem imava prijetne 3 Bf polkrme. Nebo je jasno, sonce lepo greje. Spet je vroče. In za po vrhu, dve miljki pred Mandrakijem veter ugasne, tako da se priveževa v popolni bonaci. Škoda. Tako ne bo zgodbe.

Iz mene kaplja in curlja, res je vroče. In ker sva privezana z mooringi, imam še svinske roke. Še drugič danes grem pod tuš, pa je ura šele enajst dopoldan. Sledi nekaj nujnega dela in potem sprehod do info centra. Povprašal bi rad, katere aktivnosti v katerih hotelih bodo za časa vladavine krompirja še aktivne. Pa mi mož na infotu mirno pove, da on pa res ni zadolžen za take stvari, da se naj obrnem kar na booking.com, oni vedo vse. No, z nekaj podvprašanji in nekaj dobre volje se le omehča in izpljune na plan prospekte in začne razlagati. Ne da se jim delati, polni so denarja, ker jim sezona laufa. Tudi danes sta v luki dve nabasano polni mega kruzerici. In mi v Mandrakiju razstavni eksponati v živalskem vrstu. Spet bo Mala na ogromno fotkah. Malo drugače je pri organizatorjih izletov, ki so vezani na hotele. Ti se (spet) trudijo za stranke. Izlet za Lindos čez dva dni ima samo šest prijavljenih (kadar poleti prevaža begunce do Lindosa ali Simija, jih naloži 200) in vsakih 30 evrčkov je dobrodošli.

Ob enih pade nekaj kapljic. Tretji dež po desetem juniju, ko sva zapustila (deževno) Izolo. Tako je bilo tudi napovedano. Tokrat so modeli zadeli na minuto natančno. Jasno, da jih nisem jemal resno in jasno, da sem zunaj brez dežnika. In še bolj jasno, da ga niti ne potrebujem. Tistih nekaj kapljic niti skozi moje (že zelo razredčene) lase ne prodre. In tako spet ne bo zgodbe.

Popoldan mine v delu v podpalubju in občasnimi kapljicami v nadpalubju. Le enkrat se za minuto ali dve malo bolj ulije. Pa je premalo, da bi dež s sprayhoda spral gvano, ki ga je vrli galeb tja odložil pred pol ure. Mala tako še vedno čaka na svojo porcijo desalinizacije. Morda jo dočaka v petek, ko je napovedanega malo več dežja.

malo starih še neobjavljenih fotografij tega meseca

uspela fotografirati preden se je čisto zaprla

13. oktober 2021, sreda

Rodos

Vremenska napoved je med jadralci v luki vedno tema številka ena. Tudi danes je tako. Pred nekaj dnevi napovedanih 9 Bf (blizu 50 vozlov trajnega vetra, sunki so lahko za 50% višji!) se je iz napovedi v napoved nižala. Danes je le še 5 Bf (natančneje 17 vozlov trajnega vetra s sunki do 24 vozlov). Če bi bilo to napovedano že pred dnevi, niti pomislila ne bi na luko, ampak bi se mirno kje sidrala. Pač tako, da sva zaščiteni pred jugovzhodnikom in to bi bilo vse. Tako sva pa spet na Rodosu. In ker sva se zmenila za nekaj dni, bova tudi ostala.

Vreme je sicer za večino ljudi še vedno lepo, le izbirčneži bi komentirali, da so danes na horizontu videli nekaj oblakov. In po sprehodu, je z mene kapljalo in curljalo. Tudi jutri naj bi še bilo tako, v petek pa nekaj nevihtnega dežja. In kot sedaj kaže, spet ne bo zgodbe.

Je pa tole prečudovit zaliv. Tradicionalno. Kot vedno na Rodosu. Lani na Kornatih (v prečudovitem zalivu) mi je počila visokotlačna cev na watermakerju in sem jo del odrezal ter ročno pritrdil terminal na zdravi del. In je vse skupaj lepo delalo. Do pred slabim mesecem, ko se je cev snela. Očitno le nisem tako močan v rokah, da bi brez orodja lahko montiral nekaj, kar deluje pod pritiskom 50 atmosfer. Tako močan je pa mojster s primernim orodjem, ki živi in ustvarja na Rodosu. Ima primež in dovolj velik ključ za moj konektor. In ima vijak pravega preseka z levim navojem. Dve minutki in vse je poštmano. Upam, da za večno. Ampak. Po 3000 korakih lahko cev samo oddam, mojster pride popoldan. Po dvakrat 3000 korakih sem nazaj in mojster tudi. Pa še 3000 korakov, da sem doma. In še 3000, da pridem do oštarije za večerjo. To slednje ne spada v rubriko "prečudovit zaliv", ampak v rubriko "leisure and pleasure". In moj telefon me zvečer pohvali za športno aktiven dan.

Ja, in novo je tudi to, da se sezona bliža h koncu. Danes je bila privezana samo ena kruzerica.

Mala na privezu v Mandrakiju

pogled iz kokpita

vsak dan sta dve kruzerci in posledično veliko sprehajalcev mimo nas

danes vse mirno na morju;

14. oktober 2021, četrtek

Rodos

Danes je lep dan, ki ga preživiva v čakanju na slab dan. Čakava in službujeva. Na barki je vse urejeno in torej to ni več prečudovit zaliv. Včeraj, ko sem se vračal s popravljeno cevjo, sem spotoma pobaral ribiča (no, turističnega delavca, ki se izdaja za ribiča), kako je kaj z lovljenjem rib v turistične namene. Po željah jih ujamemo, je strumen. Kakršno vrsto stranka želi, to dobi. Ampak, takoj spremeni temo, najbrž ni povsem prepričan v svoje besede. Ali popravljam motor, ga zanima, ko vidi mojo cev v vrečki, ki jo nosim s seboj. Ne, watermaker, povem in dodam, da za gorivo ne potrebujem cevi, ki zdrži 180 atmosfer. Pa je še firbčen, kje da sem to uredil. In ko mu razložim, da je to naredil Nikos, Kostin brat, je razgovor v nadaljevanju potekal v povsem drugi luči. Sedaj sem kar naenkrat njegov prijatelj tudi jaz. Hja, južni Balkan.

Ni pa južni Balkan dermatološka klinika (ena izmed mnogih na Rodosu), kamor sem popoldan odracal, da mi izrežejo znamenje, ki mi raste na boku (ne ni, žaba, tista raste na nosu). Dve sestri in dve (kao) zdravnici, skupna starost vseh štirih je le rahlo višja od moje. Prišel sem, povem, naj mi odrežejo en kos znamenja, ki se je zatrgalo in me sedaj moti. Ker boli. Pa (kao) zdravnica to strokovno pogleda tako, da vzame telefon in slika. In potem za deset minut izgine. Najbrž je šla do šefa. In ko se vrne, pove, da je to potrebno odrezati. A bejž no? In da to sedaj ni možno. Jasno, ona to ne dela, šef je pa zaseden, kar je logično, saj sem padalec. No, logično je oboje: da pri svojih letih ona to ne dela in da je šef zaseden. Ah, ja... izguba časa. No, morda me pokliče jutri in povabi, da pridem na "operacijo". Bomo videli. Avrio. Hmmm, avrio ... morda je pa vseeno tudi ta super moderna klinika del melosa južnega Balkana?

Pa na večerjo. K šiptarju, ki ponuja tradicionalno grško hrano. Zgovornem šiptarju. Tudi v slovenščini zgovornem. Nekaj besed zna, razloži. V vsakem jeziku (vsaj) nekaj besed, še doda. Lepo za oštirja, lepo! Še lepše je pa to, da nama kar naprej nosi nekaj na račun hiše. Verjetno zato, ker (po najini oceni) sedi za sosednjo mizo inšpektorica in pregleduje knjige. Na nek način je potrebno opravičiti kalo. Gostov pa ni veliko. Pravzaprav, jih je malo. Točneje, edina sva. In morava konzumirati kalo za celo oštarijo. Zgovorni Albanec tudi lepo razloži, da je tukaj lepše, kot na Nizozemskem. Tam je delal šest let po 12 mesecev na leto in imel v letu dvakrat po 14 dni dopusta, tukaj dela 6 mesecev in ima 6 mesecev dopusta. Za enak denar na celoletni ravni. Revež, ni še delal v Dalmaciji. Tam bi delal 2 meseca in imel 10 mesecev dopusta. Spet za enak denar...

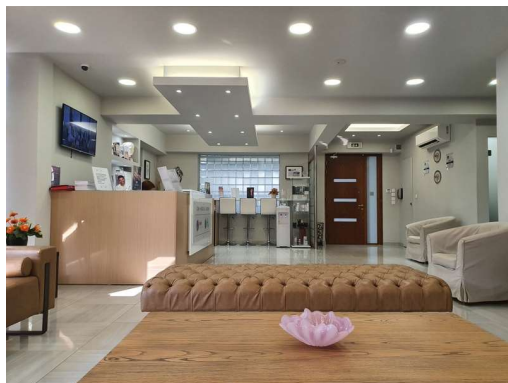
In jutri bo urnebes, današnja napoved je malo slabša od včerajšnje: SE F6. S sunki nekaj čez 30 vozlov. Ampak. Avrio.

danes se je Mandraki kar spraznil; Jorgos je nekaj jaht prestavil na bolj varne priveze

proti večeru je nekaj plovil še prišlo (očitno so imeli rezervirano)

obisk pri dermatologu, nobel recepcija (živijo verjetno od plastičnih posegov), dohtarce pa ravno iz faksa (vsaj tako sta zgedali)

mix kuhanih jedi: musaka, stifado, dolmades, polnjeni paradižnik, mesni polpet in tzatziki; dokaj anemični okusi

15. oktober 2021, petek

Rodos

Zjutraj je bila (končno) nevihta. Sicer brez (resnega) bliskanja, zato pa s spodobno količino vode izpod oblakov. Tretjič, odkar sva zapustila Izolo, imava resen dež. Kakšno uro je ulivalo. In potem je cel dan malo oblačen in malo sončen. In vetroven. Pa ta veter sploh ni tako hud, kot sem računal, da bo. Malo preko dvajset vozlov brez sunkov. Tako je na vrhu jambora, v kokpitu se da sedeti (skoraj) v brezvetrju. Tudi zibanja v mrtvem morju skoraj ni. Vsaj ne takega, kot mi ga je napovedoval sosed. Posledično ni zategovanja vrvi. No, pa spet ne bo zgodbe.

Zunaj na morju je drugače. Val je spodoben in nekaj bark, ki so se odločile preživeti dan na sidrišču ob luki v zaščiti valobrana, se pošteno rola. Okoli metrski val se jim vali z boka.

Danes plansko nisva šla nikamor. Kratek sprehod popoldan, da si malo pretegnem noge, ni omembe vreden. Dan je bil namenjen delu. Vesna ima tako ali tako gužvo do konca meseca, jaz sem pa tudi naredil nekaj dopolnil. Slabo vreme je smiselno pametno izkoristiti.

Ponoči naj bi se še enkrat ulilo. Če se bo. Potem naj bi bil mir. Morda nama pa jutri le uspe izlet do tržnice.

zunaj je bilo kar penasto; navkljub vremenu sta danes pristali dve kruzerci; sicer je pa kmalu posijalo sonce 24C, le veter je pihal

kateri je naš jambor?

16. oktober 2021, sobota

Rodos

Popolnoma mirno je zjutraj, o včerajšnjem vetru ni ne duha, ne sluha. Dan je prijetno topel in sončen. Odpraviva se na zajtrk v kavarnico v luki in po zajtrku se zapeljeva do tržnice. In tam kupujeva. Točneje, Vesna kupuje, jaz sem spremstvo, namenjeno šerpiranju. Ribe in zelenjavo kupuje. Ogromno vsega. Ker se spleča, ker je tako zelo poceni. In sveže. Da sva pa za prevoz plačala dobrih sedem evrov, nekako ne šteje v kalkulacijo. V centru mesta je potrebno zaviti tudi po meso. Jasno, ko imajo pa MeatArt trgovino s staranim mesom. Ono, ki je v zamrzovalniku na Mali, je v trenutku pozabljeno. Le k Rusinji Marini nisva zavila po poljske klobase. To je na to-do listi za čez en teden.

Kakorkoli, Vesnina naloga je bila, da kupi, moja, da nosim. Trogam! Peš. Tržnico zapuščava z 18 kg zelenjave, mesarijo s 6 kg mesa. Zakaj tako razmerje, ve samo tisti, ki nakupuje. Mislim, da se bo veliko zelenjave pokvarilo. In le malo mesa.

Najbrž zato, ker se meso lahko zamrzuje. Pa še to: 6 kg mesa znam pojesti sam, 18 kg zelenjave pa najbrž niti skupaj ne.

Še zjutraj prijetno toplo in suho mediteransko jesensko vreme, se popoldan spremeni v tropsko. Vsake toliko časa imava tuš. Brez vetra. In potem uporabljava izkušnje iz tropov, kako priti na drug konec mesta najmanj moker. Čisto suh itak ne gre. Še dobro, da sva v uniformi, kratke hlače in japanke, in ni prav hude škode, če se malo zmočiva. Doma je na vrsti žehta in delo. In med tem se vsako toliko časa malo ulije. Vedno popolnoma brez vetra.

Jutri dež ni več vkomponiran v vremensko napoved in jutri izplujeva. Zvečer grem zato plačat privez. Jorgos je strumen: "Koliko ti pa že računam?". In ko mu razložim ter na plan potegnem petdesetaka iz bankomata, pogleda v (svojo) denarnico in ugotovi, da nima drobiža. Itak je plačilo pri njemu vedno v gotovini brez računa. Boš jutri, pravi. Ma, grem zamenjat k sosedu, ne bi ga rad jutri iskal preden izplujeva. Sedaj je tako bizi, ko ima pa vendar motorinčka na elektriko. Cela luka ga je polna. Le v uradu ga težko najdeva.

Za večerjo so ribe, kocumura, ki sva jih danes ujela v ribičiji na tržnici. Po okusu so nekaj podobnega kot škarpene, le da so velikosti sardelic. Spečene so odlične kot finger food. Še posebej, če zelenjava ostane v omari. In južnoafriški shiraz je tudi boljši, kot lokalni kokkino krasi. V gostilnici na Mali je itak vse boljše, kot pri domačih birtih.

*ob sobotah je tržnica polna sveže zelenjave, sadja, rib ...
peš je kar kakšna ura hoje*

pri atu smo kupili trilje in orade = vse je lepo očistil

*cene na tržnici so približno take kot npr. v Lidlu, z razliko,
da verjamem, da je le ta zelenjava bolj sveža in ni bila v
hladilnikih*

*Tone je zelo pretiraval s kilažo, ampak menda je na barki
vse stehal ; je pa res, da zelenjavo kupujem za 7-10 dni ...
danes sem jo kupila prvič po 14 dneh ! sedaj, ko ni tako
vroče, se tudi ne kviri;*

za kočerjo pa pečene trilje

17. oktober 2021, nedelja

Rodos - Pedi, Simi

Dežja je ponoči nekaj še bilo, jutro je sončno. Odveževa se in izplujeva. Samo. Kam? Vesna bi rada na Simi, jaz nekam v zavetrje Rodosa. Ne moreva se zmeniti in končno (še le med plovbo) skleneva kompromis. Greva na Simi. Sic! Tole ni bila najbolj prijetna plovba. Točneje, sploh ni bila prijetna. Točno v veter, val in tok. Točno! Na srečo vsaj veter ni močan in naju valovi ne zalivajo. Sveže oprana Mala je pot preživela brez soljenja. Zadnjih nekaj milj je veter celo tako opešal, da poje motor. To je prilika za flaširanje vode. Samo slab liter sva je še imela in bil je skrajni čas, da zaplujeva iz luke v čisto morje.

Simi poznam. Nima pametnih sidrišč, Panormitis je izjema. Vse je globoko, dno slabo drži in po zalivih, ki so sicer sila atraktivni, so močni refuli padajočega vetra. In, razen v okolici naselij, ni interneta. To je še najbolj problematično. Midva morava pa delati naslednje dni. V enem teh zalivov se ustaviva, ker je vsaj malo mobilnega signala. Pa bi se morala vezati na obalo, če bi hotela ostati. Resno sicer premišljujeva, da bi to izvedla, pa se na koncu premisliva. Ipak sem sam tako za krmarjenje barke, kot za to, da se na obalo zapeljem z dingijem in štrik nekam privežem.

V Pediju je net, pa na osmih metrih globine sidro popusti pri 2.500 obratih. Ostalo je globlje in podobno dno. Glede na to, da je v naslednjih dneh napovedan dokaj svež veter, ne bi dobro spal.

Ampak. V Pediju imajo ganc novo marino, le tri mesece je minilo od otvoritve. In že sredi zaliva naju marineri prestreže z dingijem in reklamnim letakom. Da znova in znova ne poskušam s sidranjem (že pred leti sem to počel v tem zalivu), se kar po prvem neuspešnem metanju sidra odločim za to novo pridobitev.

Cena ni ravno sindikalna, dražje je, kot v Mandrakiju na Rodosu, pa je Vesna že stopila v akcijo in pogajanja o popustih so v teku. Nekaj popusta, ker smo prva slovenska barka, nekaj, ker bomo ostali več dni, nekaj ker je posezona, nekaj, da se ne bodo ubadali z izdajo računa in še nekaj kar tako, pa bo cena polovična. Kako bo uspešna, bomo videli avrio. Šefe marinski je v pogajanja pristopil s tezo, da so mooringi zastonj (brez doplačila, če se ne uporabi lastno sidro) in da je že to tudi popust (itak sva pa vezana bočno). V luki Simi v sosednjem zalivu, razloži, so mooringi za doplačilo. Zanimivo. Prva, meni poznana, marina na svetu, kjer privez na mooringe računajo posebej. Bratje Hrvatje, še je čas, da se naučite česa novega.

Planirana roštiljada tako odpade. Cipurice (aka oradice) so se spekle v ponvi. Škoda.

kopalnico ima...marina v Pediju na Simiju je čisto nova; smo tudi ograjeni :) šef marine pravi, da organizira vse kar si želim ...

bolj malo jih je na privezu; je šef marine rekel, da rabijo malo reklame no, bomo videli, če bo še kaj spustil ceno; ni mi verjel koliko plačujemo v Mandrakiju na Rodosu

poleti so bili tukaj ležalniki - vse za turiste

beneške hiše na Simiju, Halkiju in še kje na tem koncu

danes sem bolj malo korakov izven barke naredila ... žal :(

18. oktober 2021, ponedeljek

Pedi, Simi

Tukaj sva ostala, da bi delala. In delava. Vesna pripravlja obračune DDV za eno in tromesečnike in je s tem (in slabo delujočo spletno platformo eDavkov) polno zaposlena. Še posebej, ker je ta mesec za en teden krajši od običajnega oktobra. Zadnji teden so krompirjeve počitnice in že sedaj je vsa na trnih v pričakovanju, da bo videla vnuke.

Jaz si med čakanjem, da drugi nekaj naredijo, lahko privoščim sprehod do Simija in nazaj. Dobrih 10k korakov. Preko hriba. In na drugi strani, v drugem zalivu, sledi (službena) telefoniada ob frapejčku. In opazovanje skoraj popolnoma prazne luke. Le dve jadrnici sta na privezih in obe sta sidrani. Očitno biznis z doplačilom za mooring line nekako ne uspeva, čeprav je dno globoko in sidro slabo drži. Bočnega priveza pa port policaji ne pustijo. Razen za coast guard, oni so lahko privezani bočno. Pred leti nama je policajka razlagala, da mora tako biti, ker je gužva. Pol ure pred nočjo je bilo in v luki, kjer je prostora za ogromno jadrnic, sva bila konec novembra edina turista na barki. Jasno, potem ne morejo prodati doplačila za mooringe. Po malo kreganja je pametni popustil. Takrat je bila to za čuda port policajka.

Uspeva pa biznis z gorivom. Tako dragega se ne spomnim, neosvinčeni 100 oktanski bencin je po 2,15 evra. Tudi pogled na cenike po tavernicah potrди spomin iz prejšnjih let. Cene so tukaj precej višje, kot drugod. Kakovost je itak povsod po Grčiji enaka. Ni ravno za Michelinovo zvezdico. Milo rečeno. Simi pa, vsaj meni, tudi ne deluje kot kakšen prav nobel becirk ali turistični biser.

Včeraj sem izvedel, da se strežniki, kjer je naloženo vse najino delo (in tudi ta dnevnik), selijo. Dostopi bodo moteni. Selitev naj bi trajala od četrтка do ponedeljka. Fino. Takrat mi ne bo potrebno delati. Niti pisati dnevnika. In drugim ga ne bo potrebno brati. Še bolj fino.

Tone se je danes sprehodil do mesta Simi

pogled na mesto Simi na otoku Simi :) ... slikovito kajne

cena goriva je na Simiju občutno višja napram Rodosu

petelin domuje nekaj metrov stran od nas in seveda kikirika že sredi noči, kaj šele čez dan, ko kure bežijo pred njim

pogled na vasico iz Pedija

19. oktober 2021, torek

Pedi, Simi

Delava. Ni kaj za napisati.

Vesna je cel dan na barki, jaz sem si vzel urico za sprehod po kozji gazi do plaže sredi tega dolgega in ozkega zaliva. Običajni dostop je s čolnom, water taxijem. Da pa se priti tudi peš, če je človek pripravljen narediti šest tisoč korakov (dvakrat po sto stopnic je vključenih v to kvoto).

Plaža na koncu poti je čisto fletna, lep pesek in ležalniki ob vodi. In oštarija. Ter, seveda, saj smo v Grčiji, cerkvice. Prostora je veliko, zasedeni so trije ležalniki. Posezona. Ampak, to inkasanta ne moti, da ne bi strumno nadziral, če se bom morda tudi jaz namestil na ležalnik. Eh, moj prjatu inkasant, ne bom se. Mogoče bi se ustavil na pivu v tavernici, na ležalniku me pa ti ne boš videl. Pa je za pivo pre zgodaj in popoldan me čaka še delo. Kasneje sem se le ustavil. Na frapajču v oštariji v vasi.

In to je bilo vse od današnjega turizma.

Tone se sprehaja naokoli, jaz pa v podpalubju za compom :(grrrr... fotka na drugi strani našega zaliva

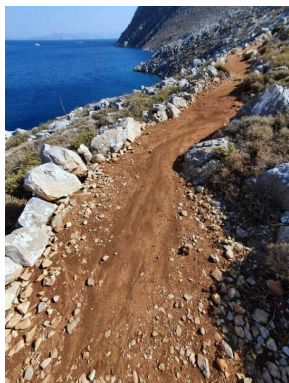
pogled na našo marino in okoliške hiše; ob tej uri jih je bolj malo ostalo na privezu

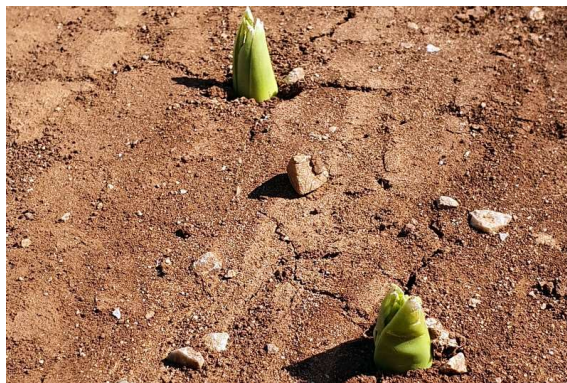
na koncu našega zaliva

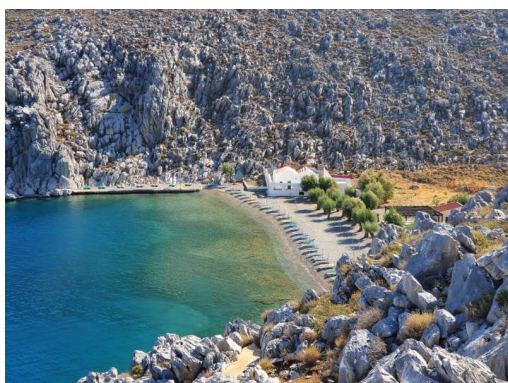
pogled na naš zaliv

pot do sosednjega zaliva

.... še malo, pa bodo rožice na potki

pogled na sosednji zaliv z vrha

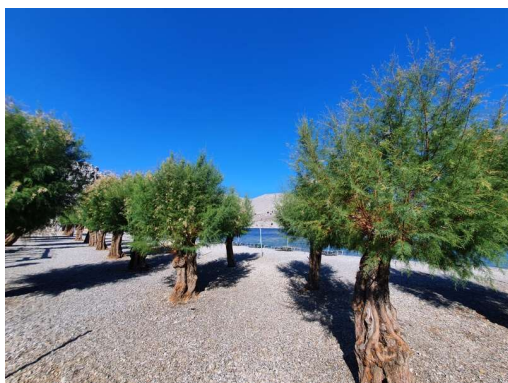
zaliv je lep, a je preglobok za sidranje, blizu obale je pa videti skala

cerkev na plaži

plačljivi ležalniki čakajo turiste

na plaži najdeš tudi naravno senco

naš zaliv na nasprotni strani

20. oktober 2021, sreda

Pedi - Panormitis, Simi

Misterija okoli doplačila za mooringe se je danes zbistrila. Že od začetka gledava zastavo z izraelskimi pismenkami in oznako IYC v latinici. Pa pobara Vesna marinerota, zakaj tako? Zato ker so Izraelci (so)lastniki, razloži. In doda, da so kot taki Grke naučili novo finto. Jasno, z Izraelci ne gre češenj zobat, če so finance v igri. Njihovi žepi so čudo najnovejše tehnologije genskega inženiringa v kombinaciji z umetno inteligenco. Če je v njih treba kaj vtakniti, so globoki, če je treba ven vzeti pa plitvi. Dva kvantna stanja v istem trenutku. Kaj jih nihče ne opazuje?

Danes greva dalje. Pa je spet vprašanje - kam? Po zajtrku sediva ob jutranji kavici in tuhtava. Povsod sva že bila. Tale Grčija ima čisto premalo otokov in še manj zalivov na teh otokih, se zdi. Daleč se nama pa tudi ne pluje. Čas potrebujeva za delo, ne plovbo. Čez nekaj dni morava pa tako ali tako pripluti nazaj na Rodos.

Kar za prvi ovinek se spraviva na kopanje. Če bo prostor v zalivu za eno barko (po mojem okusu, jadranski morjeplovci se verjetno ne bodo strinjali)? Bil je. Edina sva.

Vesna gre takoj pod vodo. Jaz najprej nekaj službujem, a se skoraj ne da. Internet dela silno slabo. Prekinem in skočim v morje. Skok je prijetno topel. Jesenski, kjer je zunaj hladneje, kot v morju. To ima še vedno 24-25 stopinj.

Po plavanju si omislim izlet na otoček s cerkvico (a je v Grčiji na otočku sploh lahko še kaj drugega?). In potem me prešine. Ugotovim, da je to res prečudovit zaliv. Pravzaprav, se s to ugotovitvijo moram sprijazniti. Motor na dingiju ne vžge. Ne pomaga niti Quick Start spray. Pomaga pa nova svečka. Potem spet dela kot urica. Saj ne vem, koliko časa zdrži ena svečka? Ta, ki je bila v motorju je še iz Nove Zelandije (no, najbrž je še iz Kitajske), kjer sem motor kupil pred osmimi leti.

Prestaviti se je potrebno na mesto z dobro delujočim internetom. Vesna planira uradovanje v pozne večerne ure. Na Simiju je s sidrišči težava. Vsa so globoka in veliko jih je brez signala mobilne telefonije. En zaliv, kjer internet vsaj za silo je, je zaseden. Za nočno sidranje je prostora za eno barko. Ali več, če se vežejo na obalo. Midva se ne bova. Zato nadaljujema in čez dobre pol ure sva sidrana v Panormitisu. Kolkič že? To je tudi edino all weather anchorage na Simiju in sem se zato velikokrat zatečeva. Ni pa za kopanje, na dnu je blato in morje ni kristalno čisto, čeprav se s palube vidi do dna.

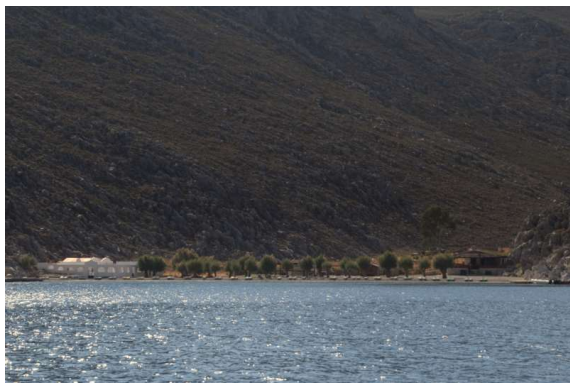
Zvečer zakuriva roštilj. Na sporedu je puro suino. Bilo bi bolje, ko bi bile ribice, pa je tudi tako v redu. Bo pa rdeče in ne belo vino za zraven. Samostanske oštarije na obali ne greva preverjati.

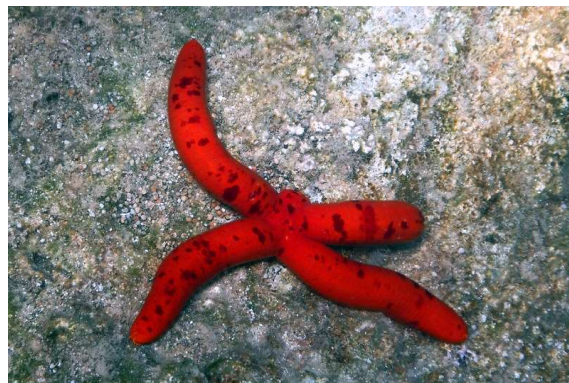
slovo od Pedi, katerega zaradi službenega dela nisem uspela prehoditi; pa drugič ...avrio ...

marina Simi kjer so Izraelci solastniki; no, ampak sem vseeno uspela malo ceno uskladiti-brez računa,brez DDV :)

plaža pri Pediju; Tone je šel včeraj peš do nje

ognjenordeča morska zvezda je očitno en krak odvrгла, ko se je branila pred plenilcem ...

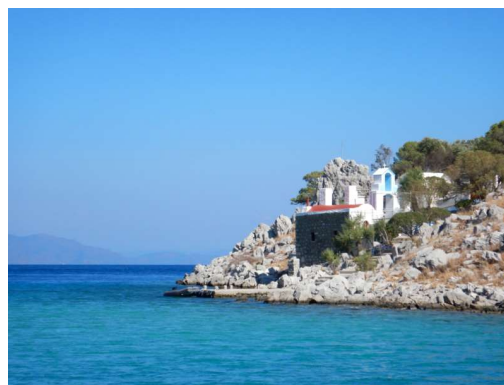
očitno smo s sidranjem dvignili veliko hrane, ker se je zbralo toliko rib

če drugega ne, barve so lepe; drugače pa pod vodo nisem nič novega videla

ribiškemu čolnu se je sidro trikrat zapletlo v vrve in verigo, ki sta bili oviti okoli skale; mlad fantič se je moral večkrat potopiti in reševati zadevo

pogled na cerkvico, ki je na otočku zaliva Ag. Marina

na otočku zaliva Ag. Marina je zaklenjena cerkvica

zaliv Ag. Marina

zaliv Ag. Marina

pogled na zaliv Ag. Marina

21. oktober 2021, četrtek

Panormitis, Simi

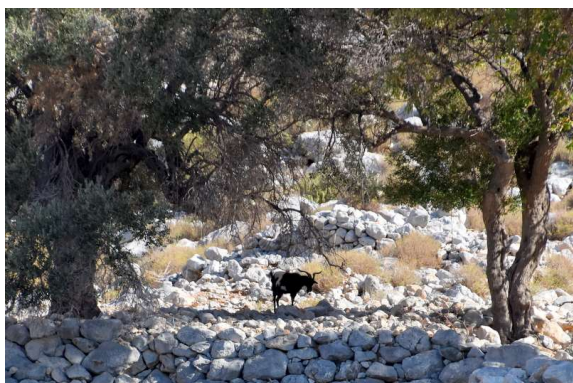
Kar nekaj se nas je nabralo na sidrišču. Zadnji so se sidrali že ponoči. In prvi so izpluli še ponoči. Midva sva izplula zadnja. Nama se ne mudi, nama ni potrebno jutri vrniti barke v marino. Poldne je že, ko se končno odsidrava, da bi se prestavila v zaliv za kopanje. Dobro miljo stran je prvi, pa je tako malo prostora za sidranje, da se ne odločiva zanj. Na šestih metrih globine je šoder, do obale je pa vsega 20, morda 30 metrov.

Še nekaj milj dalje je naslednji potencialni zaliv. Greva tja. Potencialni se izkaže kot primeren. Ampak samo za dnevni postanek. Dve barki v širino bi lahko bili sidrani v brezvetrju ali rahlem vetrčku iz morja (tak je danes). Dno je strmo in dvajset metrov verige v 7 metrov globine pomeni, da je med krmilom in dnom samo še slab meter. Res ni za prespati. Saj, na obalo nas verjetno ne bi vrglo, ker je dno strmo in na tleh mivka. Če bi se veter obrnil, bi pa lahko hitro zaplaval na odprto. Spet zato, ker je dno strmo.

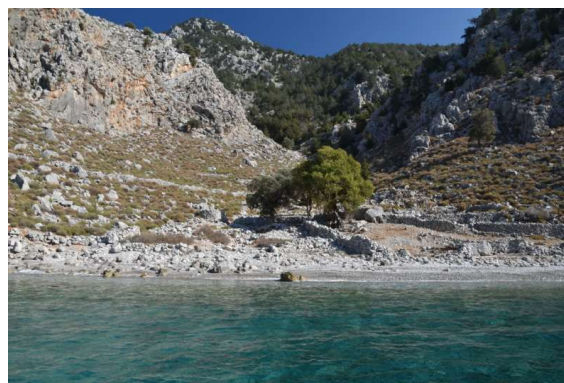
Kakorkoli, Vesna gre pod vodo, jaz v vodo. Danes drugič letos z masko in plavutkami. Ampak samo do koleščka za log. Nekaj šteka in malo sem ga očistil. To sem storil predvsem zato, ker je morje tako čudovito kristalno. Resno čiščenje bom naredil pa od znotraj. Tako kot vedno.

Po nekaj urah brezdelja se vrneva nazaj v Panormitis. Za mirno spanje. Včeraj sem tako zakopal sidro, da sem ga danes komaj potegnil ven. Nauk je bil jasan: ne trudi se zakopati sidro, Tonček, tole blato na dnu je kot lepilo. Zvečer sva v Panormitisu sama.

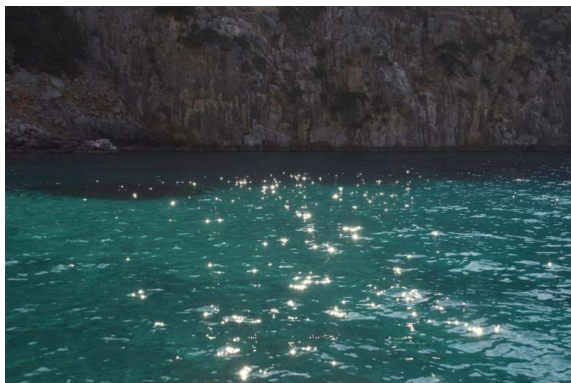
Sicer je pa dan (in večer) minil v delu. V Panormitisu dela net odlično, na kopanju pa itak ne delava. Jutri nama selijo strežnike in lahko si bova privoščila zaliv brez neta. Ju-hu-hu!

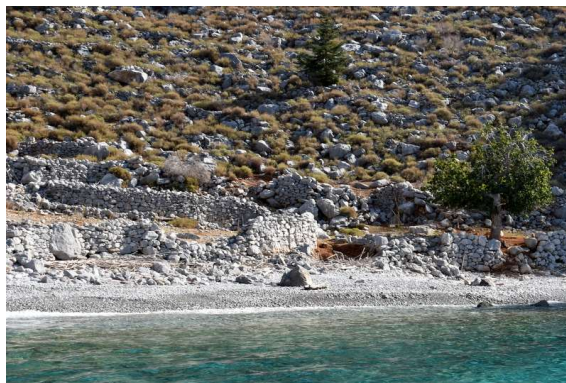
kozel na obali zaliva kjer sa se kopala

zaliv, cca 4nm stran od Panormitisa s čudovitim kristalnim morjem

lesketajoče sonce v morju

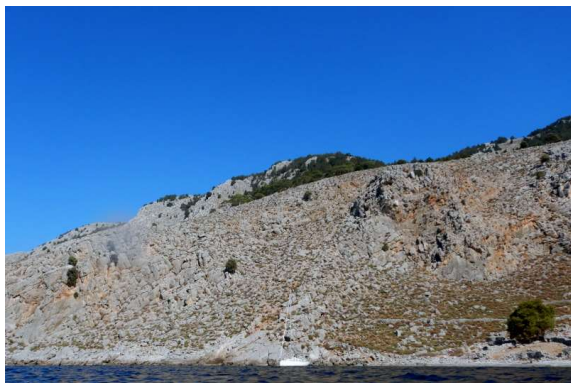
zaliv, do njega prideš samo s čolnom, ima veliko kamnitih ograj

pod vodo razen teh čudovitih barv spužev ni bilo nič posebnega; je bila pa prava paša za oči

tukaj se prav vidi kako zvezdi raste nov krak

Mala iz vode v zalivu kjer sva se kopala

vsaj 5 metrov pod menoj zagledam še mnogokrako morskoro zvezdo z osmimi kraki

22. oktober 2021, petek

Panormitis, Simi - Seskli

Odločiva se za izlet za kopanje in potem greva nekam prespati. Najbližje je zaliv na zahodnem delu Sesklija. Morje je lepo, sama bi bila, a je le malo preveč vala. Zaliv je odprt na zahod in, čeprav zelo lahen, zahodni veter naredi val, ki se vali točno v zaliv. Greva na drugo stran otoka, tam je zaliv, ki ga že pozna in tam bo mirno.

Ampak. Ni bilo mirno. Točneje, bilo je mirno kar se tiče vala in vetra, ni bilo mirno, kar se tiče zvočnih učinkov. Četudi ni bilo poljskega didžeja. Med vožnjo naju namreč prehitijo Pozejdon, poln beguncev. In zavije točno tja, kot midva. Pevsko in pivsko navdahnjeni begunci, ki visijo preko vseh ograj in sedijo celo na strehi barke, takoj navalijo na obalo in se razporedijo okoli roštilja in miz. In krulijo svoje lepe pesmi. Bolje rečeno, za njih lepe pesmi. Torej se ne priveževa. Sidrava se, da imava svoj mir. In plavava. Neta ni, strežniki so izklopljeni in po četrti uri, ko begunska kriza mine, spoznava, kaj je to nirvana. Buda je že vedel, da je nirvana doma na Seskliju.

Sprehod po otoku razkrije skrivnost beguncev. Danes je bil zadnji njihov transfer na ta otoček. Letos. Drugo leto jih bodo

organizatorji prebegov iz dela na lenarjenje poskušali pripeljati še več in še večkrat. Roštilj, ki je bil lepo priklenjen še pred enim tednom in je čakal na nov dan in novo tranšo sestradanih, ki visijo preko ograje na ladji, so danes pobasali s seboj. In mize zapakirali za zimsko spanje. Sezona begunskih ladij se nepreklicno bliža koncu.

Razjasniva tudi misterijo, ki je ostala od prejšnjič. Na vrhu hriba ni samostan, ampak kmetija. Kmetija brez kmeta. Pravzaprav brez kogarkoli. Vendar s solarnimi paneli, postavljenimi v senco na severno stran poslopja. Verjetno zato, da šparajo akumulatorje pred prenapolnjenem. Otok, velikosti Ilovika ima tako konfiguracijo, da so naokoli hribi in strma pobočja, ki padajo v morje, na sredi pa kotlina z ravno zemljo, primerno za kmetovanje. Otok premore tudi precejšni čredi ovac in koz. Slednje so uničile že večino makije do višine, do kamor še dosežejo. Kmalu ne bodo imele več kaj jesti. Je Seskli kozji Rapa Nui?

Iz (novega) pomola mimo (nove) cerkvice in (nove) poljske mehanizacije do (nove) hiše na vrhu hriba vodi (nova) betonirana cesta. No, cestica, široka za en avto. In po bregu fino narebrena, bolj točno, nakopitena. Ko so položili beton, so še po svežem nagnali čredo koz, da so pustile svoje sledi v betonu, kot nekoč dinozavri v blatu. To bi bilo zanimivo za arheologe čez nekaj sto let, če ne bi bilo zgrajeno v času potrošniške družbe. Trajanje tako zgrajenih objektov je omejeno na nekaj let. Da se lahko potem proda novo zadevo. Itak je pa vse skupaj narejeno skoraj sigurno z evropskimi sredstvi za razvoj podeželja. Na neobljudenem otoku. Tudi nova cerkvena spada v kategorijo razvoja podeželja.

Ob mraku priplujejo Genovčani, spustijo sidro v šoder (danes bo itak bonaca), pogasijo vse luči (vključno s sidrno) in prižgejo muziko, ki ji nekaj glasnosti dodajo še sami v stilu karaok. Zato, da so opazni (bolje, oslišni) in se ne bi kdo zaletel v njih. Najbrž. No, roko na srce, tudi ti poljskemu didžeju ne sežejo niti do kolen. Ampak. Ali res tako izgleda nirvana?

jadrnica z begunci nas je malo pred Sesklijem prehitela ... ob 16,00 pa sva ostala sama na sidrišču

danes je bil očitno zadnji tak izlet s fish piknikom, ker so roštilj in klopi pospravili

po dolgem času spet ugledam eno samo lepo rdečo morskno vetrnico tik pod gladino morja

vendar, ker je bil val, sem jo zelo težko fotografirala; ta fotka mi je všeč, ker sem jo ujela nad in pod vodo

bi lepo prosila, da se ne meče papirja v morje na sidriščih, res ni okusno

po kočerji pa malo na sprehod po ex kozji stezi;koze nismo mogle počakati, da se beton strdi-bojkotirale so beton s svojimi kopiti

na vrhu hriba kmetija, katero očitno lastniki obiščejo le po potrebi; zakaj so solar panele dali na tla in ne na sončno streho-nama zanimivo, zakaj?

kjerkoli je možno so njive ... neverjetno !

večerni pogled s kmetije na njive

ko so oljko posadili, so dali sod okoli, da lahko neovirano raste - koze pozobljejo vse kar dosežejo;in potem tak sod tudi ostane,ko je oljka velika

olive so zelo drobne; verjetno taka vrsta

lahko noč

23. oktober 2021, sobota**Seskli - Rodos**

Jorgos je prosil, da prideva čim prej, ker je polno zaseden z big-iventom. Zbudiiva torej peteline, se odveževa in odmotorirava proti Mandrakiju. Ob desetih se priveževa in začneva urejat barko. Res ne izgleda, da bi bila zanemarjena na big-iventu. Ki pa ga pravzaprav sploh ne opaziva. Vse je tako, kot vedno. Privezana sva na istem privezu, mimo se sprehajajo turisti in naju fotkajo, vsake toliko časa izpluje ali vpluje katera izmed nešteti begunskih ladjic. Tukaj je še vedno begunska sezona.

Ko pa se popoldan odpraviva po rentiča, morava po pomolu do izhoda. In potem ga doživiva. Big-ivent. To je neke vrste boat show s šotori, postavljeni tam, kjer so sicer postavljeni parkirani avtomobili. In dolgo modro preprogo tam, kjer sicer ti avtomobili vozijo. Kakšne prav posebne gneče pa ni bilo zaznati. Pravzaprav sploh ni bilo zaznati gneče. Točneje, razen razstavljavcev (pa ne v vseh šotorih) ni bilo nikogar. Bili so pa varnostniki na kapiji. Kapija je seveda tam, kjer midva izstopiva. Varnostnika sta z maskama in termometri. By the book. In ker so ljudje, kolikor jih je sploh šlo tu skozi, prihajali do konca pomola po valobranu (brez kapije), se obrnili in izstopali skozi kapijo (pod valobranom), prav hudega dela ti varnostniki verjetno tudi niso imeli.

Pa po avto. Za ceno se pogajava. Z njihove strani predlagana je 25 evrov na dan, midva sva se spogajala na 28 evrov na dan. Al sva dobra pogajalca, ha! Ok, roko na srce, avto je malo večji in cena vključuje polno zavarovanje. Pa na letališče. Prispeva točno takrat, kot letalo, vzporedno se vozimo, oni po pristajalni stezi, midva po cesti ob letališču. Naša mlada (pravzaprav niti ne več tako zelo mlada) družina prihaja na dopust za krompirjeve počitnice.

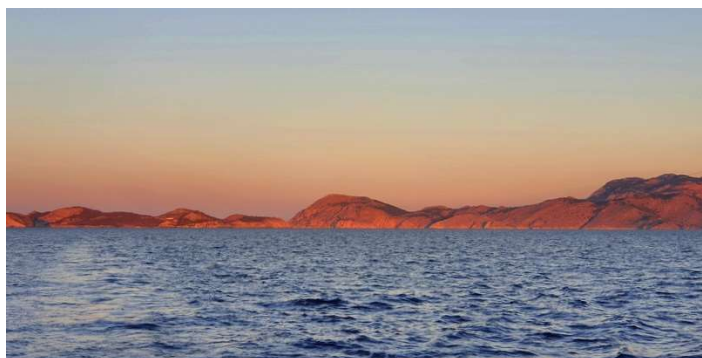
In tako je Vesna končno po petih mesecih videla vnuke v živo.

morena na Seskliju

sonce sedaj vstaja šele ob pol osmih

obala Simija ob sončnem vzhodu

24. oktober 2021, nedelja**Rodos**

Lepo počasi se spraviva k zajtrku. Še po svež kruh se nama ne ljubi iti do marinskega marketa. Dan je lep, sončen in rahlo vetroven. Vse kaže na miren dopustniški dan. A, ne! Kmalu dobiva navodila, da morava takoj do vnukov. In se odpraviva. Najprej peš po avto, ki sva ga včeraj pustila sredi mesta, v pristanišču je bilo zaradi big-iventa vse zasedeno. To je časovno daljši del poti. Potem pa do četrte ure oddaljenega hotela v Falirakiju.

In kot že mnogokrat, se z Vesno tam razdeliva v dve interesni skupini. Ona gre z vnuki v snorklarijo, jaz z njihovimi starši v žlamparijo. Precej dolgo časa traja spoznavanje morskega dna v bližnji okolici. No, ravno toliko časa, kot moje spoznavanje barske hotelske ponudbe.

Morje je še vedno prijetno za podvodne ekskurzije. Ampak, bliža se konec. Še vedno polno zaseden hotel, svoja vrata zapira čez slaba dva tedna. Otoški turizem je pač vezan na čarterski avionski most in ko tega ni več, tudi turistov ni več. Digitalno. Le redki (mestni) hoteli so odprti preko celega leta, resorti se pozimi spravijo v zimsko hibernacijo.

Po plavanju za ene in mezici za druge se vsi skupaj odpravimo v bližnjo oštarijo na dolmadese. Sedaj je to enostavno, ko imamo pa avtomobile. Ampak, niti avtomobili ne pomagajo, če oštarije ni več. Covid-time je tudi tukaj med gostilničarji pometal z veliko metlo. No, da bi ostali lačni, se ni bati.

Vnuka danes spita na barki. Pred spanjem se sprehodimo še malo po okolici Mandrakija. In po sprehodu se na barki spet razdelimo v dve interesni skupini. V prvi so babica in vnuka, v drugi sem sam. Kaj je počela prva, ne vem natančno, za drugo mi je vse jasno. Kmalu se je odpravila k zasluženem počitku.

nekateri se rekreirajo v senci...

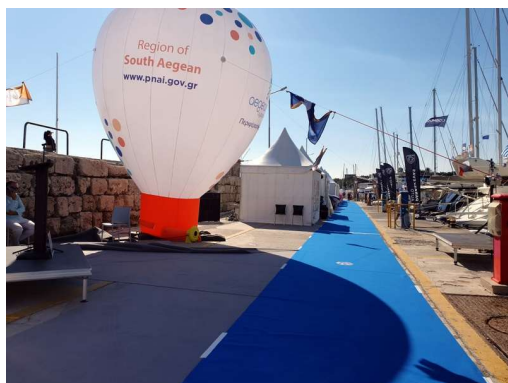
drugi pa pod vodo ... snorklarija luščna, le bolj malo je bilo videti... pa vendar ...

Jaka je z golo roko ujel malce utrujeno ribo ... ki je kasneje romala nazaj v morje

danes je zadnji dan mini navtičnega sejma v Mandrakiju mesta Rodos

za majhen sejem malo stojnic

vhod na sejem kjer ti najprej zmerijo temperaturo :)

vsaj deset oldtimerjev je bilo na sejmu

za zaključek sejma so spustili počasi padajoče rakete in ognjemet

25. oktober 2021, ponedeljek

Rodos

Danes je bil v načrtu fish picnic z Malo. Pa je zjutraj tumotno vreme in se odločimo, da izlet prestavimo drugi dan. Skakanje v vodo v oblačnem vremenu nam ni največji užitek. Kasneje se sicer vreme zelo popravi, pa je že, kar je. Zato so po planu B na sporedu aktivnosti, ki se mirno izvajajo tudi v slabem vremenu.

Najprej je predviden obisk akvarija. Akvarij ni ravno presežek na tem področju, je pa čisto soliden. Le možakar na vhodu hoče videti PCT. Zakaj že? Saj smo ga morali vendar pokazati ob vstopu v državo. In od takrat se ni nič spremenil. Niti PCT, niti naše zdravje. Ah, ja, birokrati.

Po mezici na plaži in kosilu ob plaži se odpravimo v muzej antičnih izumov. Zaradi spleta okoliščin, ki so imele za posledico bližnje srečanje Jakovega kolena in komolca s cesto, fant ni bil najbolj razpoložen za znanost in sva si muzej ogledala sama z Janom. Ena soba ga je, nič več, pa je bil (vsaj meni) zanimiv. Med drugim sem si ogledal dobri dve tisočletji staro robotinjo za strežbo vina in se naučil, kako se iz vode dela vino. Stari Heleni so to raboto poznali že precej pred bradatim možem, ki je bolj poznan po tem triku.

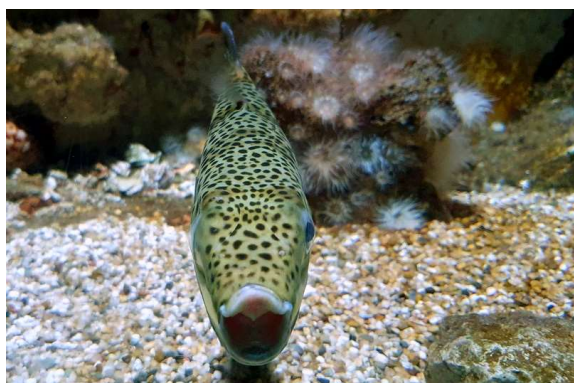
No, višek dneva je bil ogled 9D filma v kinu, kjer smo bili edini gledalci. Da smo bili sami, je pomembno, ker nam zato ni bilo potrebno nositi mask. Vsaj meni so te nebuloze okoli covida silno zoprne in se razveselim vsake take malenkosti. Še VR sedež za Jaka in brcanje žoge za vse, pa je čas za odhod domov.

rumeni rak; obisk akvarija je bil meni zanimiv, žal malce preskromen;

grouper ki ga vidim vedno samo v akvariju

Silver cheeked toadfish

pred kinom pa še malo brcanja žoge: samo moški spol, vsi trije !

VR sedež v 9D kinu, dodatno plačilo: 3 eure za 3 minute

ribič je ujel hobotnico na plaži pred lukjo; kar nekaj časa jo je tolkel po skalah; deklica je s strahom prijela hobotnico

26. oktober 2021, torek

Rodos

Vreme za fish picnic je primerno. Odločitev, da gremo, je padla. Ampak, ribe, kot eno bistvenih sestavin fish picnica, je potrebno ujeti. Ribič (točneje, kao ribič, sicer pa turistični nategun), ki je še pred tednom dni obljubljal, da se pri njegovem fish picniku je izključno na izletu ulovljene ribe, je pri malo bolj konkretnem vprašanju (če je plačilo pogojeno z ulovom) takoj zamijavkal, češ da to je narava, da ulova pač ne more garantirati. Da ima pa najmodernejšo tehnologijo za lovljenje rib (tako, kot jo ima tudi Mala, ribiško palico z laksom in vabo na koncu), ter se bo zelo potrudil in da včasih ribo tudi ujame. Za 300 evrčkov. Če želimo biti sami na barkači (ki sprejem deset oseb), pa pol jurčka evrčkov. No, ja. Jure in Katja sta ribe ujela kar med potjo iz hotela na Malo. Za precej manj denarja in brez rizika, da bomo lačni. Pa ne samo ribe. Tudi meso. Veliko mesa.

Najprej smo planirali izlet pred njihov hotel v Falirakiju, pa sem med plovbo preveril svoje prejšnje tracke in logbook in se spomnil, da je dno tam (na primerni oddaljenosti od plaže) skalnato. Ta varianta je tako odpadla, na sporedu je kar sidranje v bližnjem zalivu. Tudi tukaj je bilo prav tako v redu.

Kopanja je bilo kar nekaj, nekaj je bilo dingiranja in največ je bilo roštiljanja. Hrane je bilo toliko, da bodo vse ribe (in kar nekaj mesa) počakale na boljše čase. Šele v naslednji rundi bodo smele biti pojedene.

Z Janom gremo zvečer na sprehod po turistično bleščečem starem delu mesta. To seveda nima nič skupnega s helenističnimi antičnimi mesti, to je več ali manj mogočno obzidje z nekaj palačami, ki so jih zgradili, ko je bilo mesto pod križarsko upravo. Tako nekako izgleda, kot turški bazarji. Kar je logično. Rodos je bil dolgo časa del turškega imperija in šele pred dobrimi šestimi desetletji so ga spet zasedli Grki.

ta teden bodo bolj družinske slike dedi z vnukoma

čer označena z grško zastavo

Jan uživa v vožnji z dinghijem po praznem zalivu

stari del mesta Rodos; še kar nekaj turistov je videti glede na to, da smo že konec oktobra

oštarije so večinoma še vse odprte

je pa stari del mesta že malce preveč načičkan

miške s prelivom meda in kepica sladoleda

trgovina sladkarij, prava paša za otroške oči

27. oktober 2021, sreda

Rodos

Jutro ni najlepše. Za jutri je napovedano lepše vreme. Plan B. Namesto z barko na kopanje, gredo otroci in babica kar na hotelsko plažo. Pred kopanjem pa je treba nekaj pojesti. Za Jaka ni problema, on je prespal v hotelu, Jan in Vesna pa se na zajtrk odpeljeta. Jaz ga preskočim, še od včeraj sem sit. V času zajtrka raje nekaj odslužbujem.

Potem prideta Katja in Jure po mene (via tržnica, vi mesarija in še enkrat via tržnica), da se vsi skupaj vrnemo v hotel. Točneje, med hotel in plažo. V barček ob plaži. V hotelu je potrebno nositi maske in, zanimivo, gosti tudi pod takimi pogoji še kar prihajajo. Verniki. Jaz nisem hotelski gost in če pravilno razumem te zadeve, meni maske ni potrebno nositi. Hotelskih objektov (kot ne-gost) ne smem uporabljati, torej me tukaj ni in če me ni, mi ni potrebno nositi maske, tudi če sem. Če ima lahko Malin pogon več kvantnih stanj, ki nastopajo skupaj, le zakaj jih ne bi smel imeti tudi jaz? Enako logiko s tem razširim iz Boga na covid (ali naj raje napišem Covid?). Če verjameš v prvega, se križaš, če v drugega, se greš maškarado. V obeh primerih gre za religijo brez racionalne razlage, ki pa nima domovinske pravice v nobenem izmed mojih kvantnih stanj.

Potem začne deževati. Najprej rahlo, potem vse močnejše. Izpod enega senčnika se selimo pod drugega, dokler ne zaprejo vseh zunanjih lokalov pet zvezdičnega hotela. Zanimivo. Pričakoval bi, da bodo stregli hrano in pijačo (dobro pripravljivim) gostom tako, da jim bo curljalo in kapljalo s konca nosu. Pa ne. Vseeno je to le Grčija in ne sosednja Turčija, kjer se kaj takega ne more zgoditi. Tam je pet zvezdic pač pet zvezdic tudi pri postrežbi in ne le pri cenah.

Streže pa hrano in pijačo (relativno bližnja) taverna z rahlim turškim pridihom. Itak je tam kakovost višja, kot v (angleškemu ne-okusu prilagojenem) hotelu in cene so nižje. Le nekaj kilometrov metrov se je treba peljati z avtom.

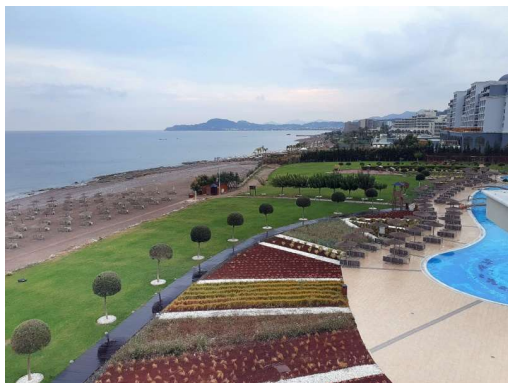
Jan bo prespal na barki, Jaka v hotelu. Res ne gre, da bi se gužvala v isti sobi. Ampak. Na poti iz hotela v marino avto razloži šoferki Vesni, da je guma fuč. Zadnji del poti je zato opravljen peš. Jutri sledi akcija popravila. In jutri je Ohi-day, grški državni praznik najvišje kategorije. Praznik z vojaško parado, namesto odprtimi gumiklinikami.

hotel zraven hotela blizu zaliva Faliraki

mini barvasti sendviči

okolica hotela Elsyium

večer se je končal s spuščeno gumo; še dobro, da se je to naredilo dva kilometra pred marino

28. oktober 2021, četrtek

Rodos

Tako, kot sem predvideval, tako je tudi bilo. Pravzaprav je bilo še huje. Ohi-day, ki je zaprl vse gumiklinike, je zaprl tudi poslovalnico rentiča. Vsi telefoni so nemi. Pridejo pa hotelski gostje nenapovedano hitro. Z Janom imava še nekaj za postoriti, zato jih prosim, če skupaj z Vesno uredijo menjavo gume. Usodna napaka, kot se izkaže takoj, ko se želijo vrniti v marino. O-ne-ne, tukaj pa rentiči danes ne bodo vozili, tukaj bodo vojaki marširali in pop bo imel sila pomemben govor sredi ceste, je strumen policaj. Nobene balkanske metode prepričevanja ne pomagajo. Z avtomobili se vrniti v Mandraki ne da.

Plan B. Z Janom ne čakava, da se bo pop razgovoril in potem blagovolil sprostiti promet po zaprtih cestah, ampak izplujeva kar sama in po dobri milji vplujeva na pomorsko črpalko, kjer vkrcava preostale. Do sem so uspeli priti z avti. Ma, ne bo nas oviral en čisto navaden pop, ki ima politični govor. To pa res ne! V bran popovi samovolji je vredno vedno imeti plan B.

Do Ladhika plujemo, se prebijemo preko plitvin v zaliv, sidramo in kopamo. Idealno vreme imamo. Na začetku smo sami, potem se vrstijo prihodi in odhodi. Ampak mi vztrajamo in izplujemo zadnji. Z razlogom. Poleg tega, da je kopanje v še vedno dovolj toplem morju sila prijetno, je še bolj prijetno prehranjevanje. Tri (nad)porcijske orade so predelane v pašteto in ribjo juho. No, fileji so predelani, glave in kosti so reciklirane in so vrnjene v naravo kar v surovi različici. Potem pride na vrsto meso. Razno meso, dobro meso in kot zvezda popoldneva nastopa tomahawk steak. Bučke in jajčevci se danes niso pekli. Škoda oglja, sva složna z Juretom.

Potem pa via navtična črpalka za gorivo (da se preide do avtomobilov) nazaj v Mandraki, kjer smo tik pred temo (torej že v mraku) in kjer jaz precej nespretno pristajam, čeprav imam suport na kopnem. Suport, ki se je pripeljal just on time kar z dvema avtomobiloma. Še nekaj morske mezice in ura je devet, ko ostanemo sami, midva in Jan. Še nekaj dela in počitek. Jutri je nov (topel in sončen) dan.

dvigovanje piratske zastave na Mali

.... užitek, ko se zapodiš v jato rib

Mala je imela danes dovolj prostora za sidranje v Ladhiko zalivu

za finish BBQ še sladica za 6 oseb: en kos tomahawka

29. oktober 2021, petek

Rodos

Nov (topel in sončen dan) pomeni nov izlet na kopanje. Prav inovativni nismo, izberemo si zaliv, kjer smo že bili. Omejen je s čermi na levo in desno, ter mivko za sidranje. Čeri so označene s kardinalnim znakom. Točneje, kardinalnim znakom Greek style. Torej so označene, če človek ve, kaj mora gledati. Na eni strani je to grška zastava sredi morja, na drugi dve manjši boji (tudi sredi morja). Ampak. Sezona se bliža koncu in mimo se pripelje možakar na vodnem skuterju in te kardinalne oznake mirno pospravi. Izven sezone nimajo tu kaj početi in opozarjati na nevarnosti. Saj so vendar privatne, v lasti centra za vodne športe. Kar je po eni strani tudi v redu. Malo zoprni gliser z napihljivim foteljem na špagi po novem ne rohni po zalivu in ne dela krogov okoli Male, ampak ostaja s svojim, na morskih valovih poskakujočim, tovorom daleč stran. Skupaj s kardinalnimi oznakami, izginejo tudi boje, ki označujejo območje za kopalce s plaže. Verjetno imajo istega lastnika.

Spet je na sporedu plavanje, skakanje v vodo (za nekatere), snorklanje (spet za nekatere) in prehranjevanje (za vse). Naredim pa eno napakico, ki me bo, se bojim, še stala živcev. Pumpica za bencin v outboardu je nekaj zatajila in se jo spravim očistiti. Pri tem pa odlomil rilček, kamor je pritrjena cev za bencin. Ajoj! Dingi zabava je za danes na žalost nepreklicno končana. In ne vem kdaj bo spet aktivirana. Motor je tako romal iz čolnička na ograjico.

Po nekaj mezice se Jure, Katja in Jaka odpeljejo v hotel, Jan bo še zadnjič v teh počitnicah prespal na Mali. A ura je še mlada in pred spanjem je na sporedu sprehod po starem delu mesta. Sprehod skozi (skoraj) mesto duhov. Pred tremi dnevi živahen predel, danes že (skoraj) sameva. Veliko trgovinic je v teh nekaj dneh zaprlo vrata, še pred nekaj dnevi polne gostilnice pa gostijo nič ali eno mizo gostov. Sezona se tukaj res konča digitalno. Čarterji sedaj le še odvažajo turiste, novih ni. Pa tako lepo vreme je še! No, vreme se bo za nekaj dni pokvarilo in te bova midva preživela (kje drugje kot) na Rodosu, otroci pa s starši jutri letijo domov. In se vračajo v šolo. Če jim bo šola sploh odprla vrata...

zakaj je treba v lepih zalivih popravljati motor ?

pobiranje školjk

nisem mogla ugotoviti v kakšne namene je bil ta stiropor privezan pol metra pod vodo ?

selfie

danes za sladico kostanj in koruza

zvečer v mestu srečanje motoristov

saj, če ne bi bil light show viden daleč naokrog, ne bi niti vedeli, da je motoristično srečanje

stari del mesta: zanimivo, da imajo turško kavo; povsod v Grčiji dobiš le grško kavo, ki je v osnovi turška kava

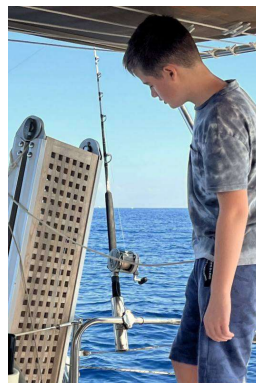
danes so mlinci samevali, opazen padec obiska turistov v mestu

nekdo se je odločil, da bo tukaj zavetišče za mačke in zbira donacije v denarni obliki ali pa, če mačkam prineseš hrano ; na fotki mogoče le polovica morskih mačk

danes nas je vozil namestnik glavnega kapitana

Jan je vztrajno cel teden lovil ribe.... žal ni bilo sreče

30. oktober 2021, sobota

Rodos

Vreme se je pokvarilo, a ne tako hudo, kot je bilo napovedano. Dežja, ki naj bi začel neusmiljeno padati izpod težkih oblakov, ni. Jan si takoj zaželi še en izlet tipa last-second. Do dvanajstih imamo čas, potem se je potrebno počasi odpraviti proti letališču. Klici na telefonske številke gusarjev, da bi se zapeljali z njimi en krog okoli rodoške luke, so neuspešni.

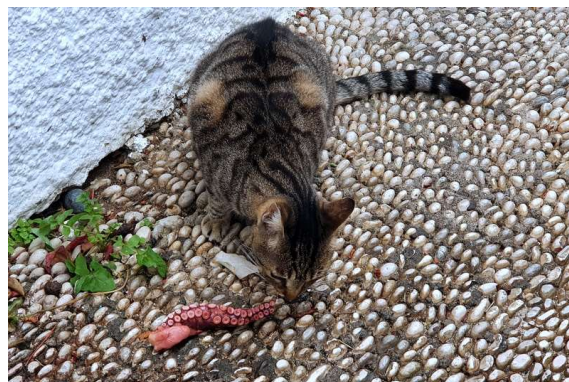
Plan B. Skok v avto in na izlet v Lindos, must-see za vsakega obiskovalca Rodosa. Čeprav ni kaj dosti videti. Imajo pa veliko souvenirja in nekaj tavernic. Vse authentic Greek, made in PRC. Urica tja, urica za ogled akropole in urica nazaj. Nekako se bo izšlo. Čeprav se vreme vmes malo pokvari in med vožnjo naletimo na nekaj dežja, je v Lindosu spet (dokaj) suho. Vesna počaka v vasici, z Janom se povzpneva na akropolo, opremljena s kupljeno in podarjeno vstopnico. Evropska mladina ima namreč zastoj vstop, na vstopnici lepo piše »free«, z dodano ceno 0,00 EUR. V izobraževalne namene. Lepo. Ampak. Spomin me ni varal. Razen malo fitnesa, da človek priraca na vrh hriba, naredi nekaj fotk kot dokaz, da je človek res priracal na vrh in se racajoče spusti po drseči poti nazaj v vasico, česa drugega ni za doživeti. Kot praktično nikjer na kamnih v Grčiji.

Še šoping daril za mami in očija in odpravimo se nazaj. No, s pavzo v zalivih Ladiko in Anthony Quinn, da si jih ogledamo še iz ptičje perspektive - iz žabje smo si jih pred dvema dnevoma. Na koncu poti je randez vou s starši v tavernici blizu letališča. Po kosilu se poslovimo in odrinemo proti domu. Vsak svojemu, oni v Ljubljano, midva na Malo.

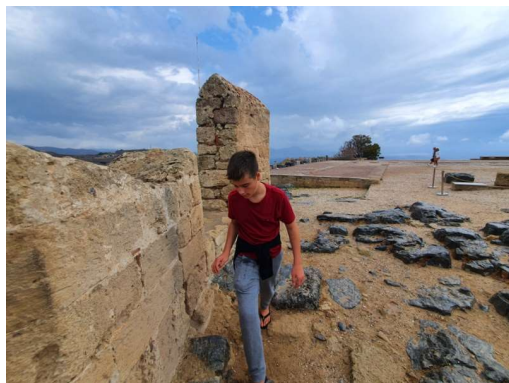
Opraviva še nekaj zadevic, ko imava ravno avto in zvečer sva na Mali. Jutri bo konec dneva eno uro prej. Navaditi se bo potrebno, da noč (po uri) nastopi že nekaj po peti uri popoldan.

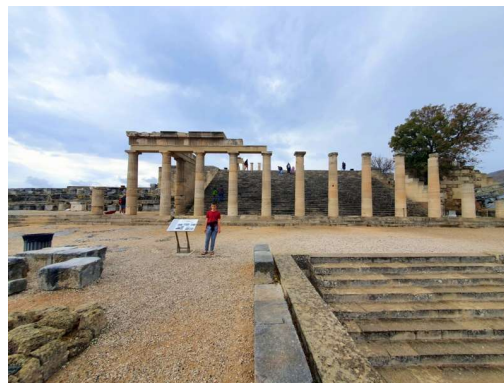
pogled na Lindos v oblačnem vremenu

to pa je krepko kosilo

ogled akropole v Lindosu

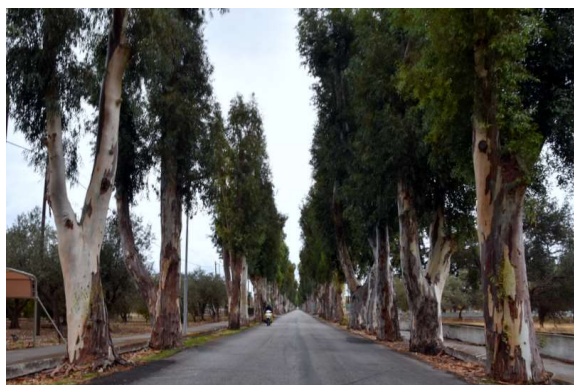
Lindos akropola

pogled na vasico Lindos z vrha hriba

stari del mesta oštarije, trgovine

na poti do Falirakija zgrešili cesto in naleteli na lep drevored

danes v oblačno/deževnem vremenu v Ladhiko zalivu ni bilo turistov

tudi Anthony Quinn je imel le par obiskovalcev

v Lindosu je še vedno možno jahati osličke

ni kaj, starejši vnuk me je letos krepko prerastel

več različnih jedi pečeno v pečici

31. oktober 2021, nedelja

Rodos

Zadnje oktobrsko jutro je postreglo z daljši spanjem. No, po uri sodeč je bilo celo krajše. In potem se ni dogajalo nič. Dan je nevihten, nekajkrat se je usul dež in malo je zapihalo. Prav lahko bi šla naokoli, pa se nama ne ljubi. Avrio. Danes počivava.

Vesna nekaj službuje, meni se ne ljubi. Montiral sem VSR, ki mi ga je prinesel Jan iz Ljubljane. To je bilo pa tudi vse. Itak mi je vzelo več časa, kot sem računal. Na to-do listi je ostal outboard. Moral bi odviti bencinsko pumpico in jutri z njo od serviserja do serviserja, da preverim, če imajo kje novo. Pa je mimo promotorinčkal Jorgos in se je Vesna zmenila, da bo kar on jutri poslal serviserja naokoli. Sicer malo dvomim o tem, a dajmo se presenetiti. Avrio.

Rentič, ki sva ga včeraj podaljšala, je danes miroval. Zelo neobičajno za najin način uporabe rentanih avtomobilov. Še na večerjo se nisva nikamor zapeljala.

ime Rodos napačno napisano s kamenčki; pravilno: Rhodes, Rodos